Αι Αγγελικαί, προπορεύεσθε Δυνάμεις

6. // 2. plag. hlas (echos)

Твор́ені́е рωма́на пѣвца̀. Самоподо́бенъ.

Úprava na spev (24 stichír) – RI a PP //
Arrangement for singing (24 stikhera) – RI, PP

© 2019 irmologion.nfo.sk

Úprava na spev 24 // Arrangement for singing 24

Rl

0

Αι Αγγελικαί, προπορεύεσθε Δυνάμεις, 5+8 οι εν Βηθλεέμ, ετοιμάσατε την Φάτνην, 5+8 ο λόγος γάρ γεννάται η σοφία προέρχεται 7+8 δέχου ασπασμόν η Εκκλησία, 10 εις τήν χαράν τής Θεοτόκου λαοί είπωμεν 9+5 Ευλογημένος ο ελθών Θεός ημών δόξα σοι. 8+7	А҆́гг҃льскїѧ предидите си́лы, и҆̀же въ виѳлеемѣ ꙋ҆гото́вайте ꙗ҆́сли: сло́во бо раждае́тсѧ, мꙋ́дрость произхо́дитъ, прїе́млетъ цѣлова́нїе цр҃ковь. на ра́дость бц҃ы, лю́дїе, рцѣ́мъ: бл҃гослове́нъ прише́дый бж҃е на́шъ, сла́ва тебѣ̀.

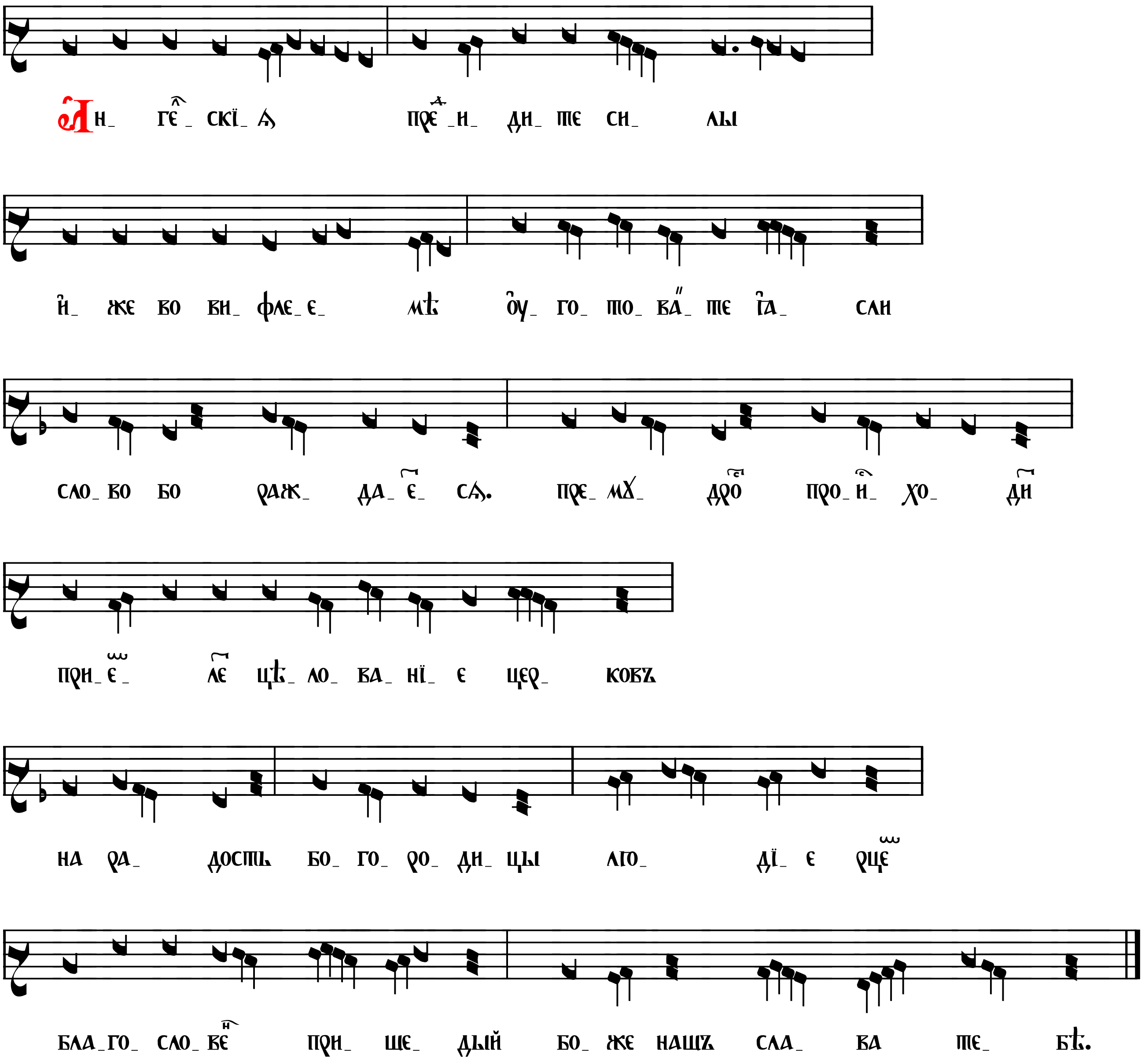

1

Ανίσχει ο Αστήρ, Ιακώβ εν τώ Σπηλαίω	Ѕвѣзда̀ возсїѧ̀ ѿ і҆а́кѡва въ верте́пѣ,
Δεύτε καί ημείς, προεόρτια τελούντες,	прїи́демъ и҆ мы̀, предпра́зднственнаѧ соверша́юще,
συνδράμωμεν τοίς Μάγοις, τοίς Ποιμέσι συνέλθωμεν,	тецє́мъ съ волхвы̀, съ па́стырьми и҆́демъ,
ίδωμεν Θεόν εν τοίς σπαργάνοις,	ви́димъ бг҃а въ пелена́хъ,
ίδωμεν Παρθένον γαλουχούσαν, φρικτόν θέαμα!	ви́димъ дв҃ꙋ млекопита́ющꙋю. ѽ ᲂу҆жа́сно видѣ́нїе!
Ο Βασιλεύς τού, Ισραήλ, Χριστός παραγίνεται.	цр҃ь і҆и҃левъ хрⷭ҇то́съ прихо́дитъ.

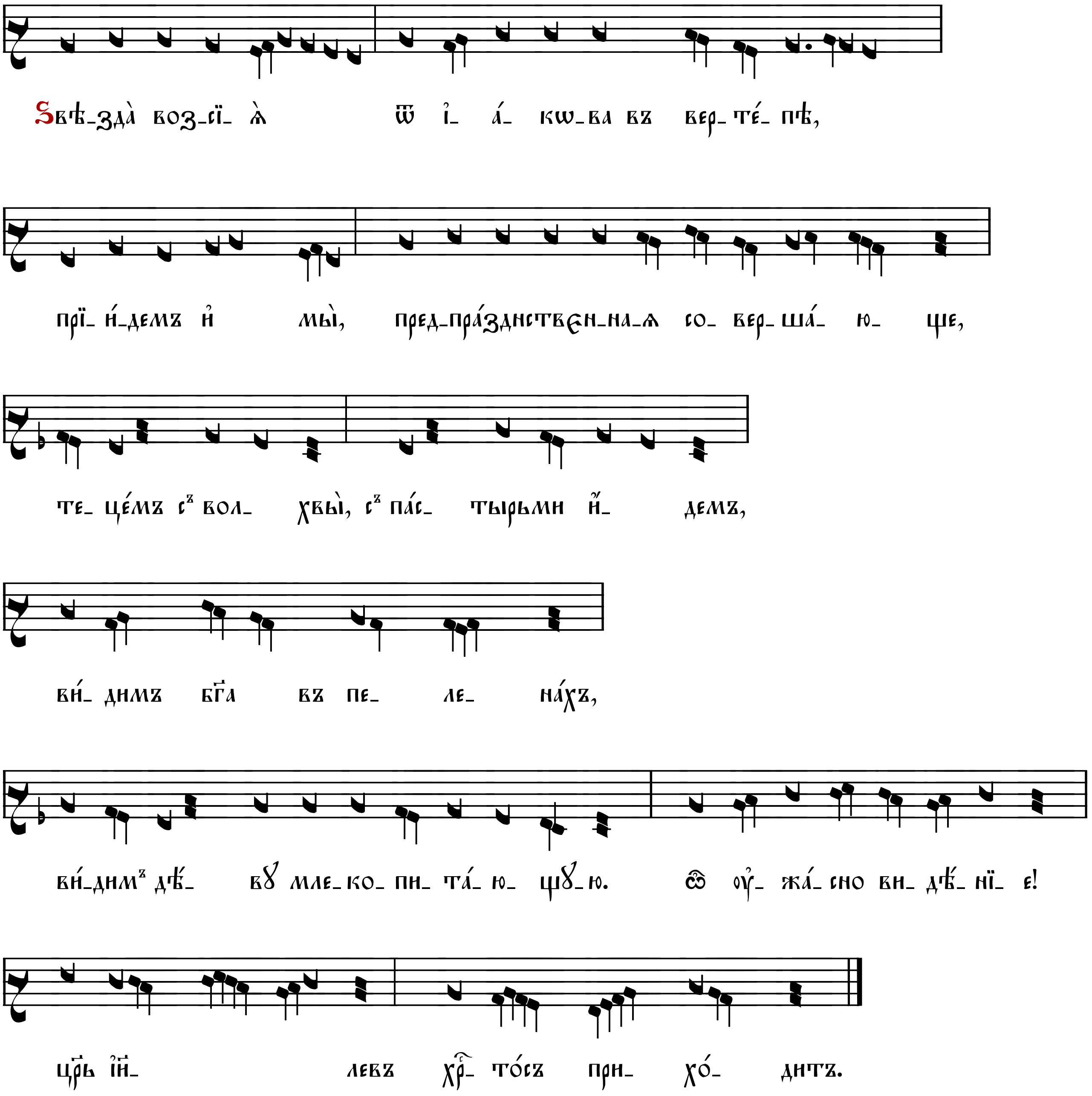

2

Βουνοί γλυκασμόν, σταλαξάτωσαν Ιδού γάρ, ήκει ο Θεός, εκ θαιμάν Έθνη ηττάσθε, χαίρετε Προφήται Πατριάρχαι σκιρτήσατε άνθρωποι χορεύσατε ενθέως, ο ισχυρός καί μέγας Άρχων, Χριστός τίκτεται, ο Βασιλεύς τών ουρανών, εν γή παραγίνεται.	Го́ры сла́дость да ка́плютъ, се́ бо прихо́дитъ бг҃ъ ѿ ю́га, ꙗ҆зы́цы покара́йтеся, ра́дꙋйтеся, прⷪ҇ро́цы, патрїа́рси, взыгра́йте, человѣ́цы восплещи́те рꙋка́ми: крѣ́пкїй и҆ вели́кїй кнѧ́зь хрⷭ҇то́съ ражда́ется, цр҃ь не́съ на зе́млю прихо́дитъ.

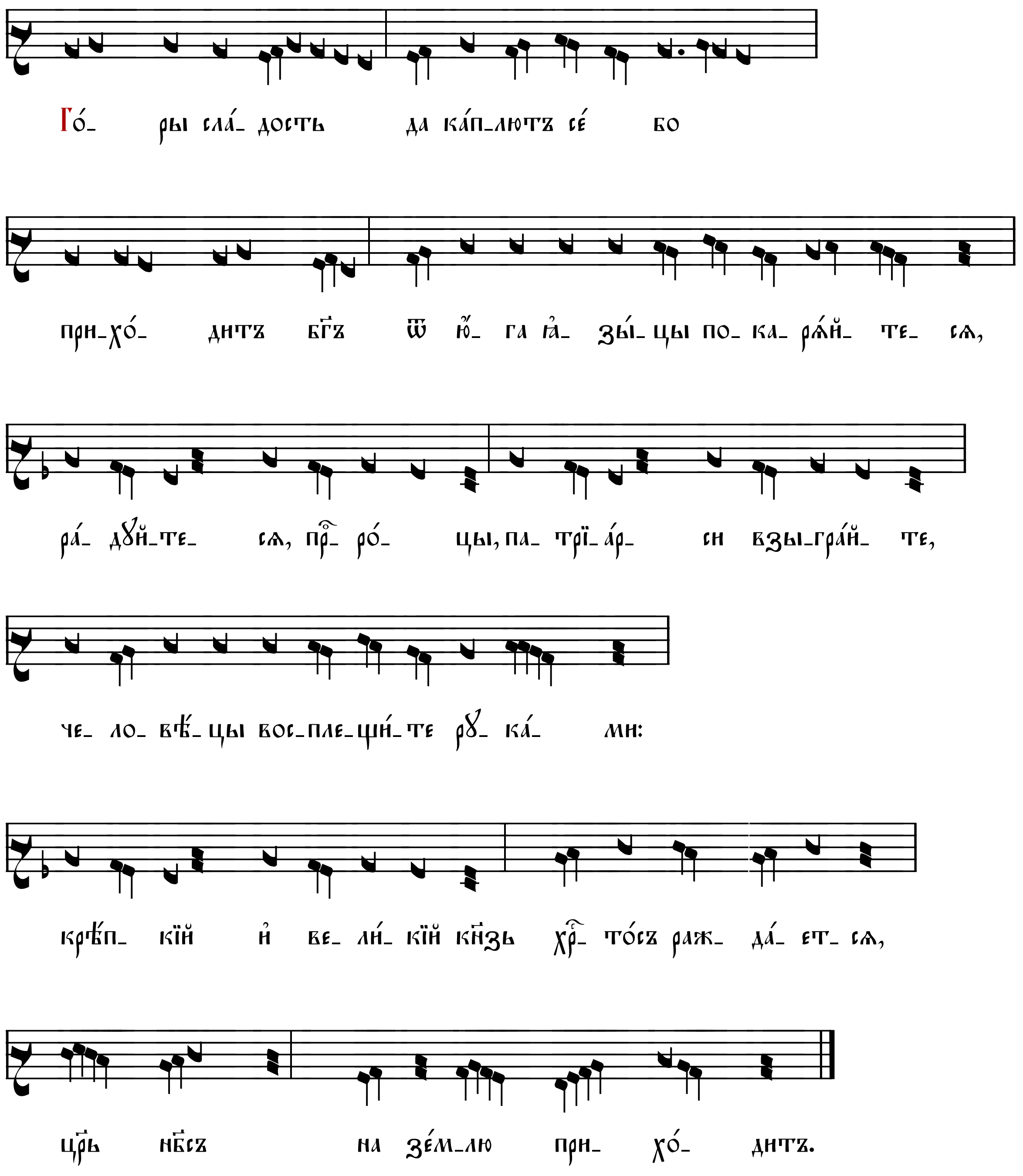

3

Γήθεν ανυψών, τούς βροτούς ο Πλάστης ήκει, τήν βασιλικήν, καινουργών αύθις εικόνα, συγχάρητε τών άνω, αι Δυνάμεις υμνήσατε, έχθρας τό μεσότοιχον ελύθη, ήλθεν ώ απέκειτο, Θεός γάρ, βροτός γίνεται, ο Βασιλεύς τού Ισραήλ, Χριστός παραγίνεται.	Ѿ землѝ вознося̀ человѣ́чество, зижди́тель прїи́де, ца́рскїй ѡ҆бновля́ѧ па́ки ѻ҆́бразъ. сра́дꙋйтеся го́рнихъ си҃лы и҆ воспо́йте: вражды̀ средостѣ́нїе разори́ся, прїи́де, є҆мꙋ́же прилѣжа́ше: бг҃ъ бо чл҃вѣ́къ быва́етъ, цр҃ь і҆и҃левъ хр҇то́съ бг҃ъ на́шъ.

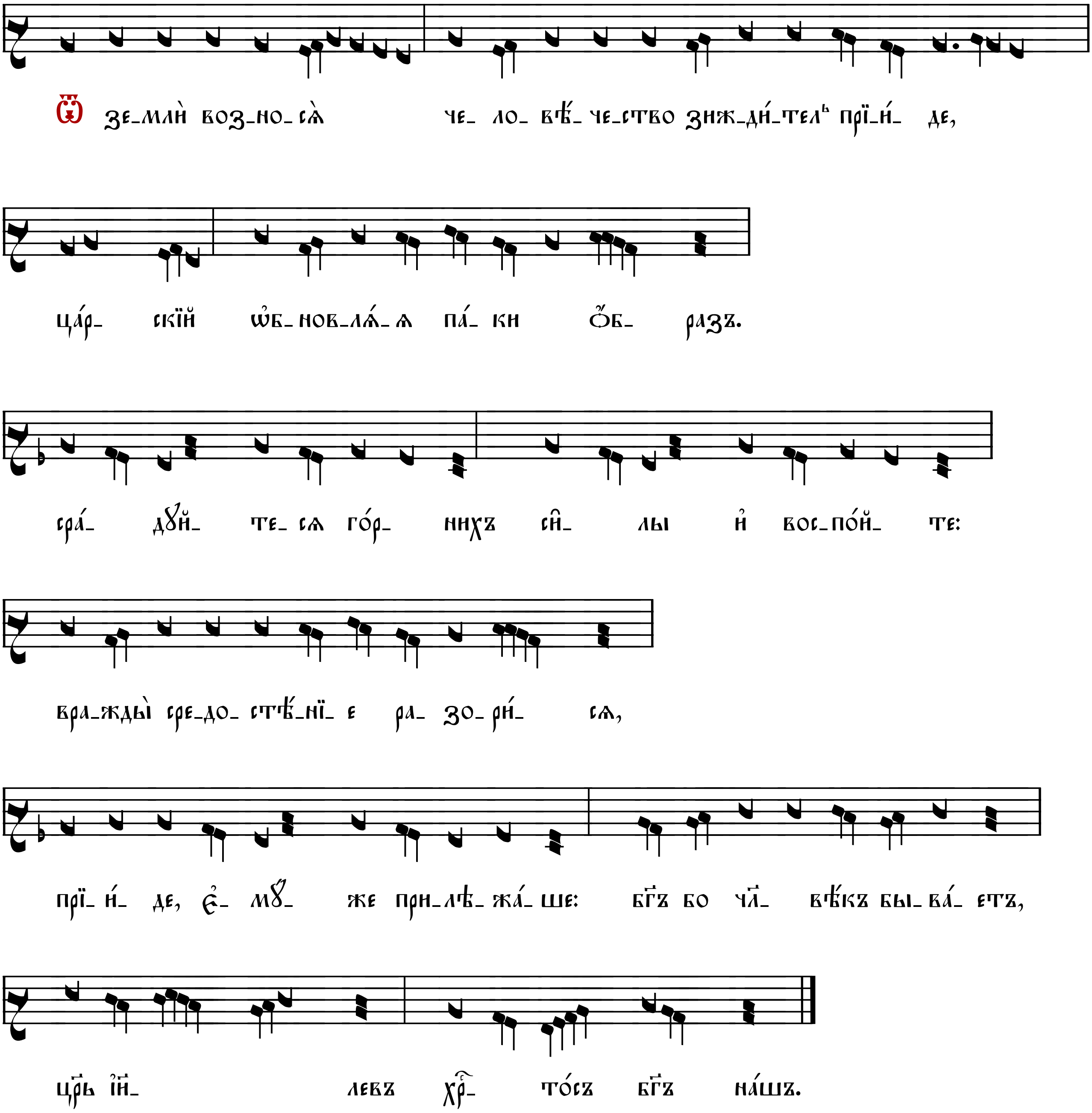

4

Δεύτε οι πιστοί, υπαντήσωμεν τώ εκ Κτίστη, ήκοντι εις γήν, Παρθένου ανατείλαι, αγνεία λαμπρυνθώμεν, αρεταίς απαστράψωμεν, τρόμω καί χαρά ετοιμασθώμεν, Χριστόν ιδέσθαι βρεφωθέντα, νοός όμμασιν, ημάς Θεούντα τούς βροτούς, άκρα αγαθότητι.	Гра́дѝ, і҆и҃лю тѧжкосе́рдый, ☼ ѿве́ржи и҆̀же въ дꙋшѝ твое́й, надлежа́щїй тебѣ̀ ѻ҆́блакъ, ☼ позна́й созда́телѧ въ верте́пѣ ражда́ющагосѧ. ☼ се́й ꙗ҆зы́кѡвъ ча́ѧнїе: ☼ се́й разори́тъ пра́здники твоѧ̑, ☼ вопи́ти бо не повинꙋ́ешисѧ: ☼ цр҃ь і҆и҃левъ ☼ хрⷭ҇то́съ прихо́дитъ.

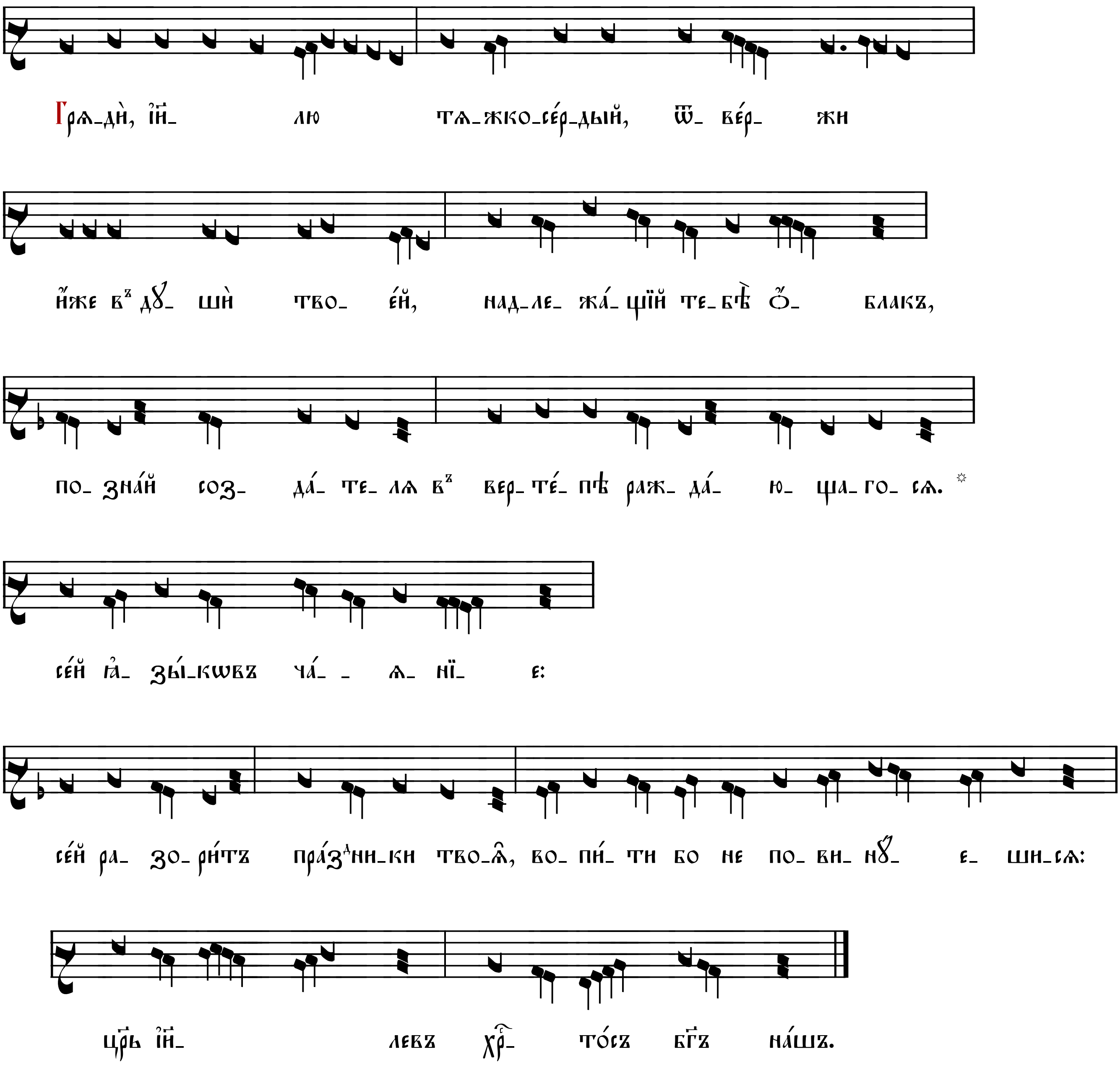

5

Εγγίζει ο Χριστός, Βηθλεέμ προετοιμάζου, ήδη τών Εθνών, τό σωτήριον αυγάζει, Ευτρέπισον τήν φάτνην, τούς Ποιμένας συνάγαγε, κάλεσον τους Μάγους εκ Περσίδος, αι Στρατιαί τών Ασωμάτων, Νοών κράζουσιν, ο Βασιλεύς τών ουρανών, Χριστός παραγίνεται.	Приближа́етсѧ хрⷭ҇то́съ: вифлее́ме, предꙋгото́висѧ, ᲂу҆́же ꙗ҆зы́кѡвъ спасе́нїе ѿзара́етъ, благоꙋкра́си ꙗ҆́сли, па́стыри собери̑, призови̑ волхвы̑ ѿ персі́ды, вѡ́инства безпло́тныхъ ᲂу҆мо́въ воззови́те: црⷭ҇ь нб҃съ на зе́млю прихо́дитъ.

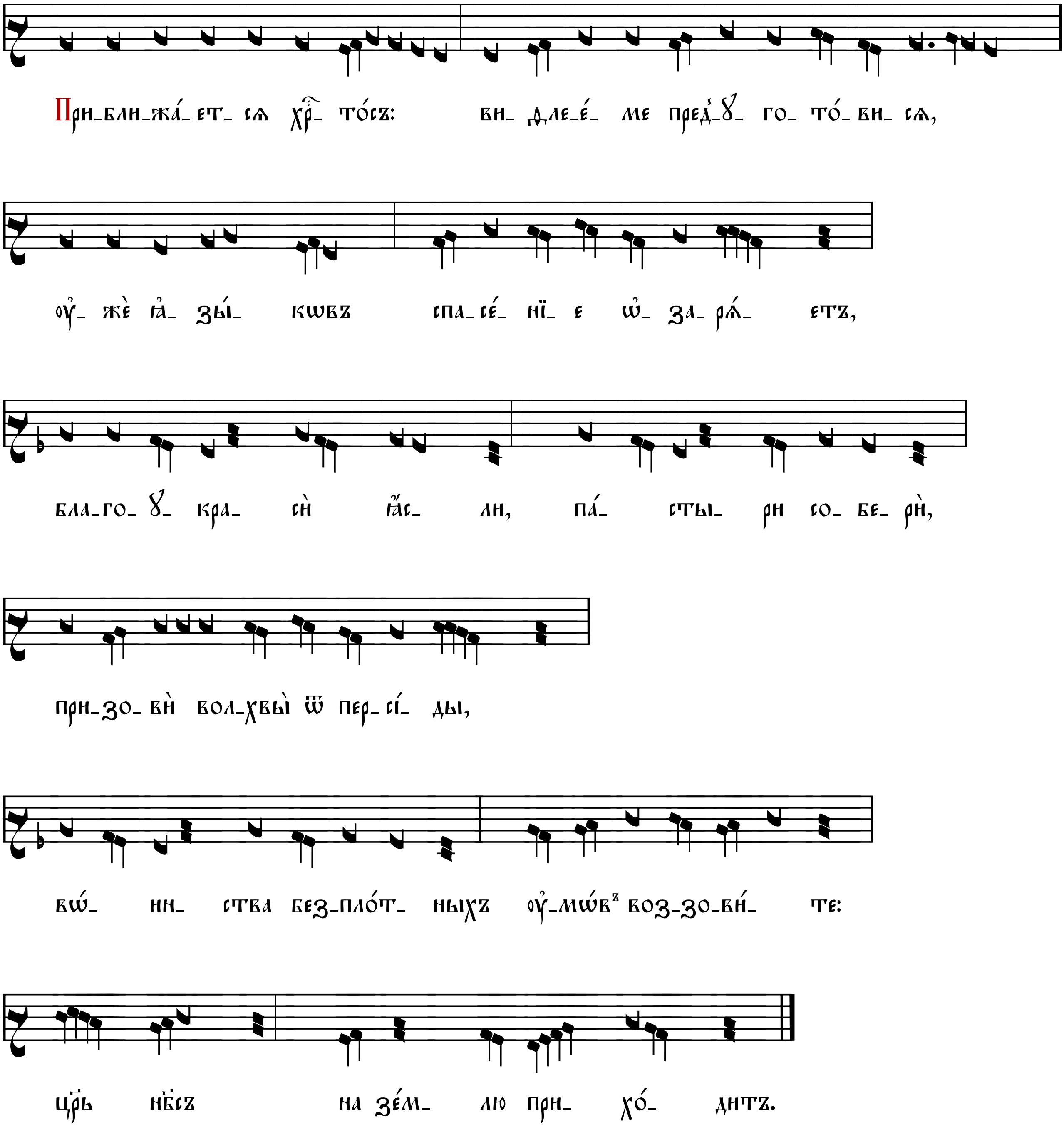

Ζήλός τε καί πύρ, καταφάγεταί σε άφρον, πλάνε αληθώς, καί τού νόμου συκοφάντα, ιδού γάρ η Παρθένος, Ησαϊας ως έφησεν, έσχεν εν γαστρί καί επί φάτνης, ανακλινεί τόν Βασιλέα, διό άπαντες, οι εξ Ιούδα τής φυλής, δυνάσται εκλείψουσιν.	Зави́сть же и҆ ѻ҆́гнь поѧ́стъ тѧ̀, безꙋ́мный прелє́стниче воистиннꙋ и҆ зако́ннаѧ клѧ́тва: се́ бо дв҃а, ꙗ҆́коже и҆са́їа проречѐ, и҆мѣ̀ во чре́вѣ и҆ въ ꙗ҆́слехъ восклони́тъ цр҃ѧ̀, и҆̀мже всѝ ѿ колѣ́на ї҆ꙋ́дова си́льнїи ѡ҆скꙋдѣ́ютъ.

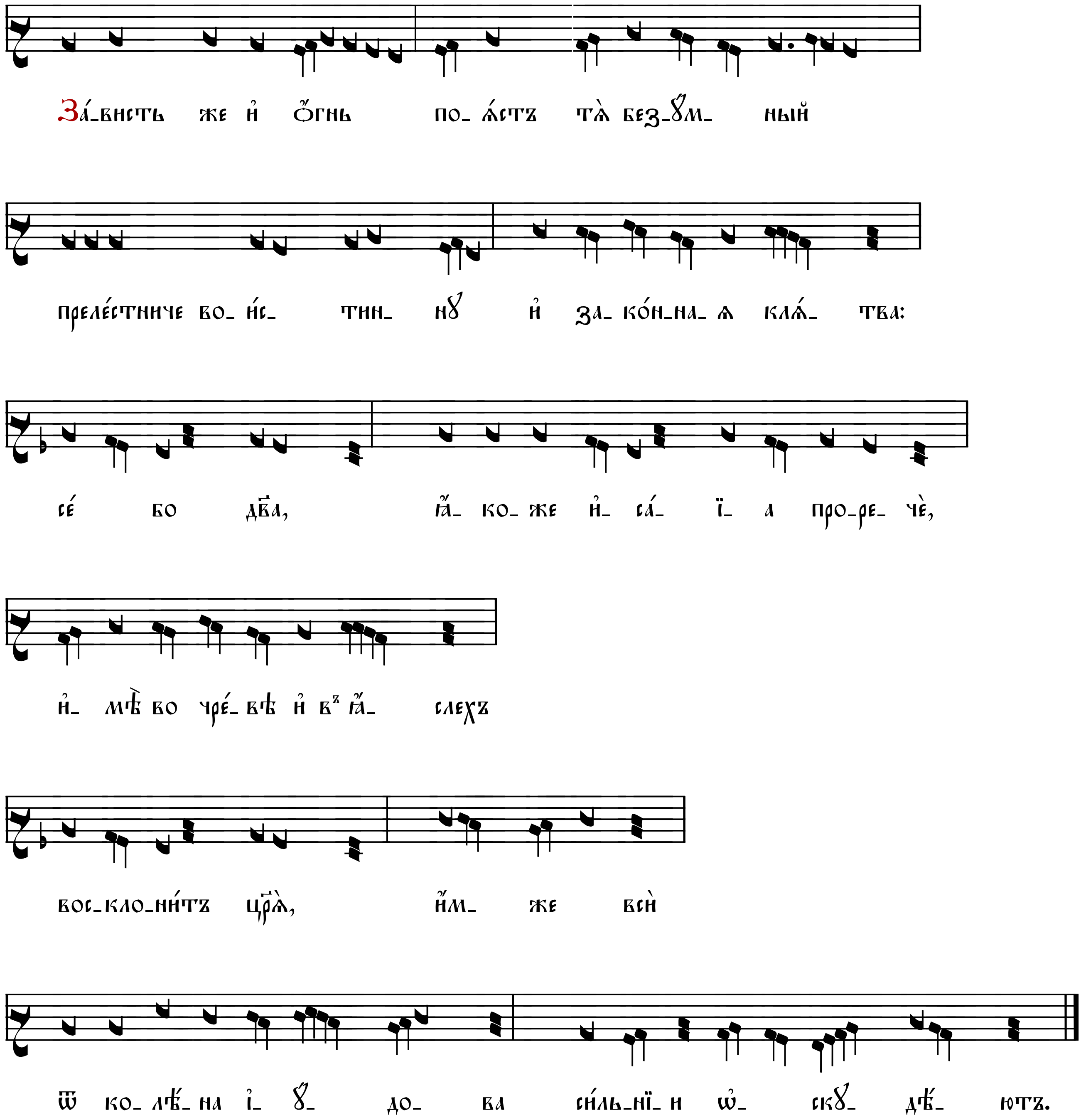

7

Η δημιουργός, νύν προέρχεται Σοφία, αι προφητικαί, διανίσχουσι νεφέλαι, η χάρις αιθριάζει, η αλήθεια έλαμψε, παύεται αινίγματα σκιώδη, η τής Εδέμ ηνοίγη πύλη, Αδάμ χόρευε, ο πλαστουργός Θεός ημών, εκών πεπλαστούργηται.	Содѣ́тельнаѧ ны́нѣ предгрѧде́тъ премꙋ́дрость: прⷪ҇ро́честїи ѿверза́ютсѧ ѡ҆́блацы, бл҃года́ть процвѣта́етъ, и҆́стина возсїѧ̀: престаю́тъ гада̑нїѧ сѣнѡ́внаѧ: є҆де́ма ѿве́рзесѧ две́рь: а҆да́ме, ликꙋ́й, созда́тель бг҃ъ на́шъ во́льнѡ созда́сѧ.

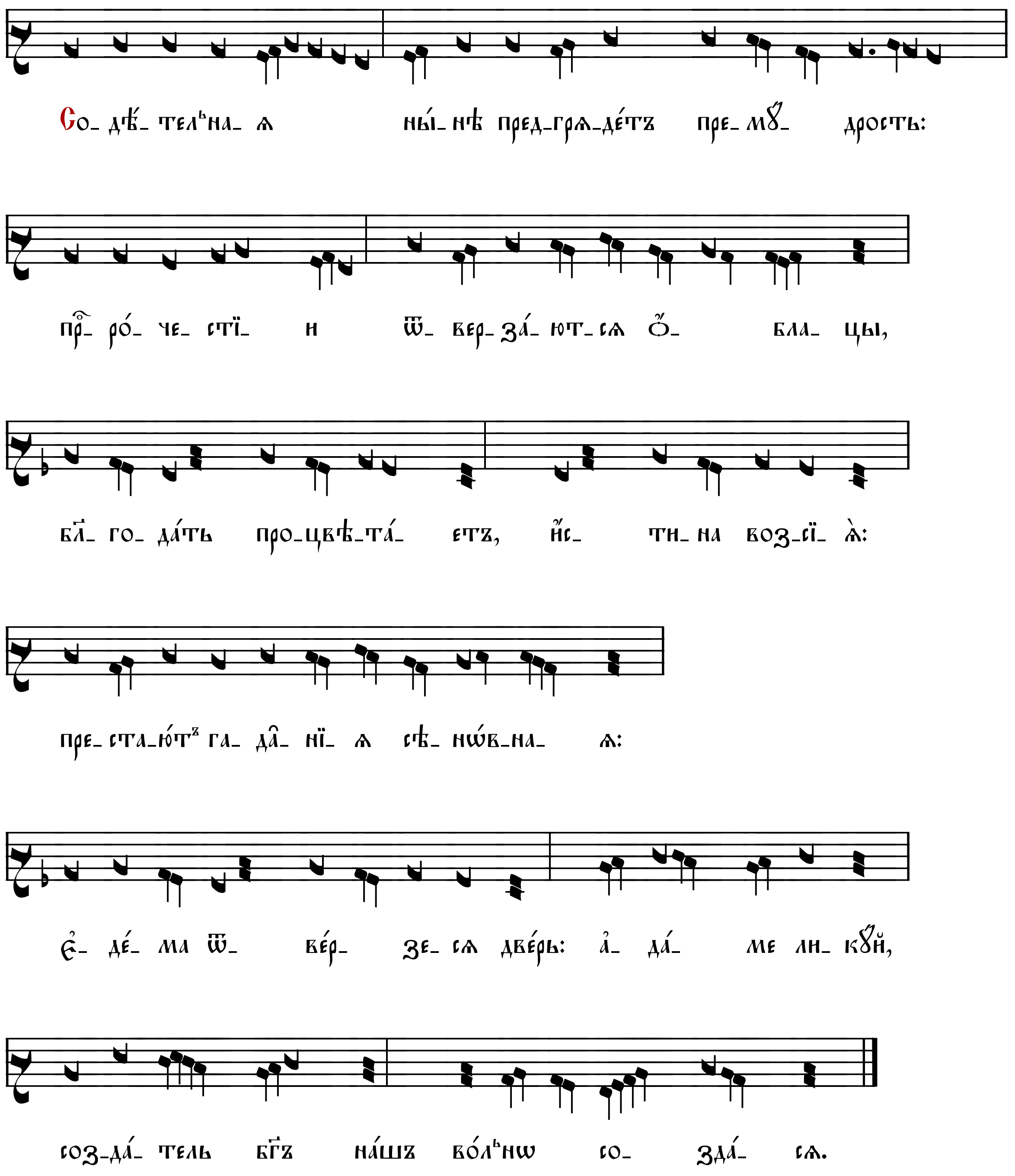

8

Θεσπίσματα πληρών, Προφητών καί τάς οράσεις,	Рече́нїѧ исполнѧ́ѧ прⷪ҇ро́ческаѧ и҆ видѣ̑нїѧ,
τίκτεται σαρκί, καί παχύνεται ο Λόγος,	ражда́етсѧ пло́тїю, и҆ ѿдебелѣва́етъ сло́во,
καί φάτνη τών αλόγων, γεννηθείς ανακλίνεται,	и҆ въ ꙗ҆́слехъ безслове́сныхъ роди́всѧ возлега́етъ.
Τούτο συγκατάβασις η άκρα!	сїѐ кра́йнее снизхожде́нїе,
τούτο η φρικτή οικονομία! δι' ήν ψάλλομεν,	сїѐ стра́шное смотре́нїе, є҆гѡ́же ра́ди пое́мъ:
Ο Βασιλεύς τού Ισραήλ, Χριστός παραγίνεται.	цр҇ь і҆и҃левъ хрⷭ҇то́съ прихо́дитъ.

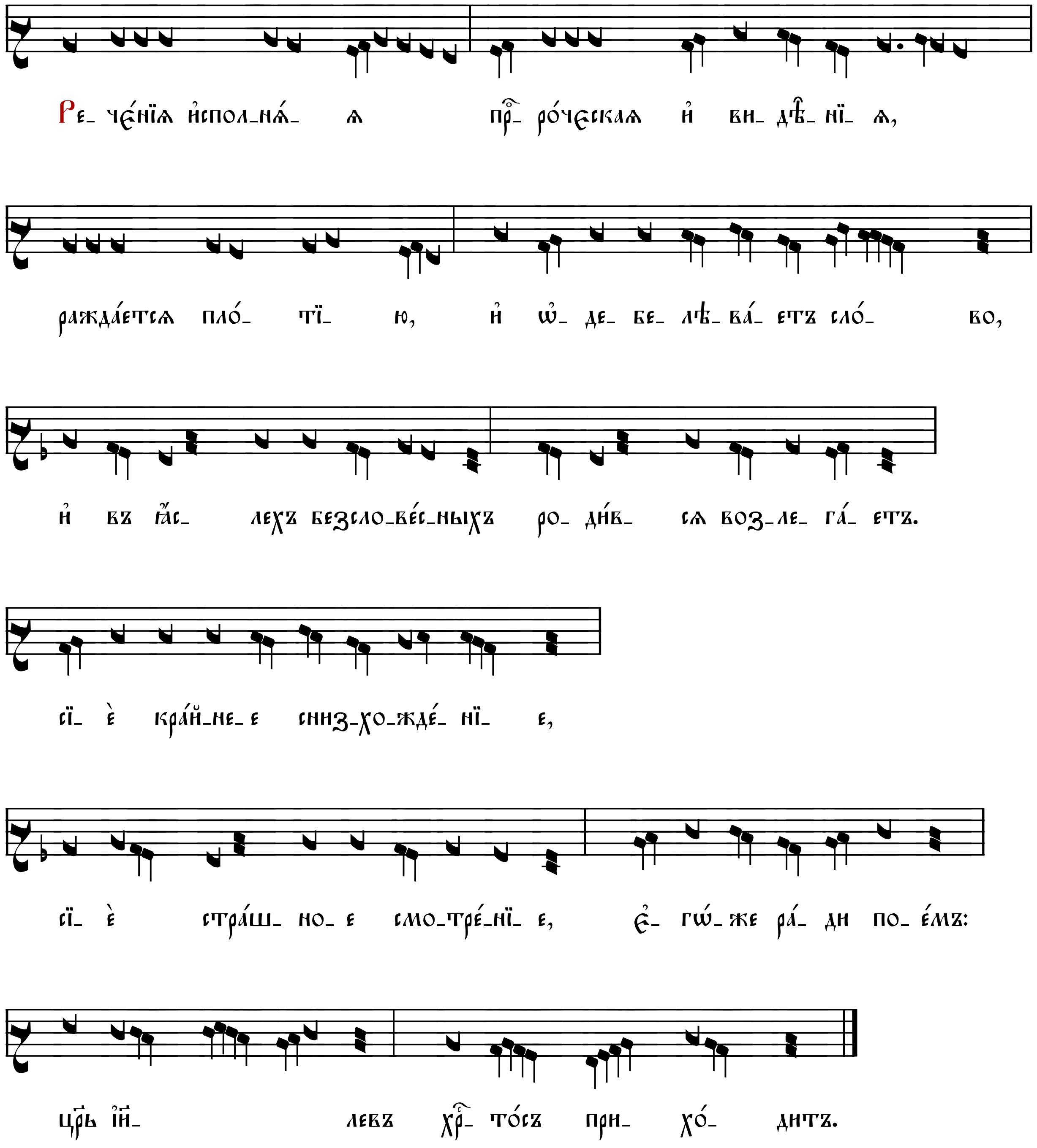

9

Ίνα τής φθοράς, τόν ιόν αποκαθάρης, καί τήν αρχικήν, αναπλάσης μοι εικόνα, σαρκούσαι καί θηλάζεις καί σπαργάνοις ο νεύματι πάντα περιάγων ενειλίσση, τερατουργέ υμνώ σε Λόγε, βουλής Άγγελε, τής πατρικής, δι' ής εγώ, απαθανατίζομαι.	Сѐ чтⷭ҇аѧ па́че ᲂу҆мà и҆ сло́ва ☼ ражда́етъ сн҃а бж҃їѧ, ☼ є҆гѡ́же прⷪ҇ро́цы проповѣ́даша дре́вле, ☼ провидѧ́ще дх҃омъ ст҃ы́мъ, ☼ нескве́рнꙋ тѧ̀ сохранѧ́ющаѧ, ☼ и҆ разрѣша́ющаго а҆да́ма ѿ грѣха̀ ☼ лю́дїе, рцы́мъ: цр҃ь на́шъ хрⷭ҇то́съ ☼ пло́тїю прихо́дитъ.

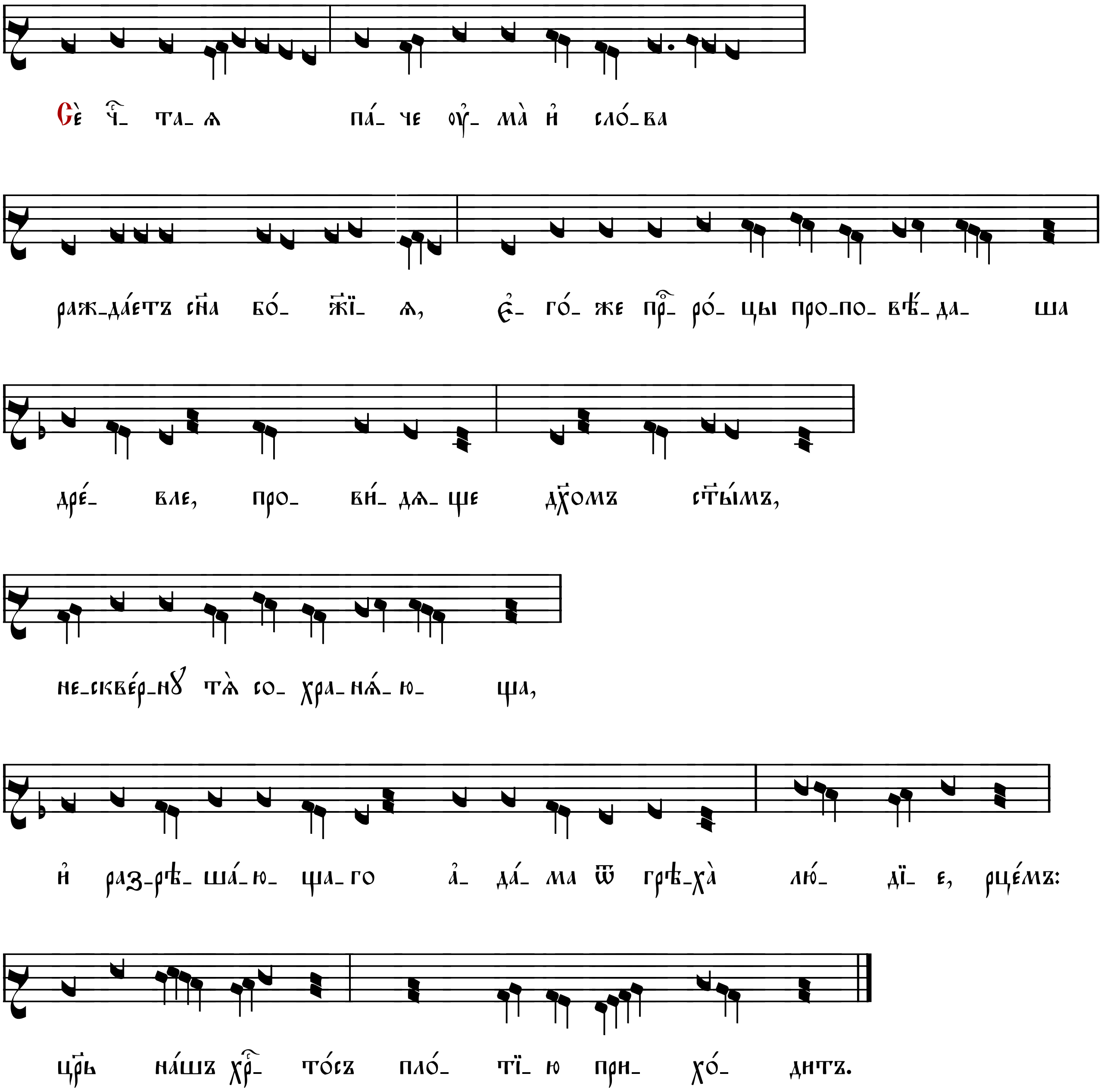

10

Κόλπων Πατρικών, ουκ εκστάς βροτός ωράθης, καί Παρθενικαίς, εποχούμενος ωλέναις, τούς Μάγους εκ Περσίδος, δι' αστέρος εκάλεσας, άνακτα Θεόν σε προσκυνούντας, πνεύματι χειλέων ασεβούντας, εθνών άρχοντας, ός ανελείς, καί ποιμανείς, λαόν περιούσιον.	Нѣ́дръ ѻ҆́тческихъ не ѿстꙋ́пль, человѣ́къ ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ, и҆ дѣ́вственными держи́мь рꙋка́ми, волхвы̀ ѿ персі́ды ѕвѣздо́ю призва́лъ є҆сѝ, цр҃ю̀ тебѣ̀ и҆ бг҃ꙋ поклонѧ́ющыѧсѧ. дх҃омъ ᲂу҆сте́нъ нечє́ствꙋющыѧ кнѧ́зи ꙗ҆зы́ческїѧ погꙋби́ши, и҆ ᲂу҆пасе́ши ☼ лю́ди ѡ҆сꙋществе́нныѧ.

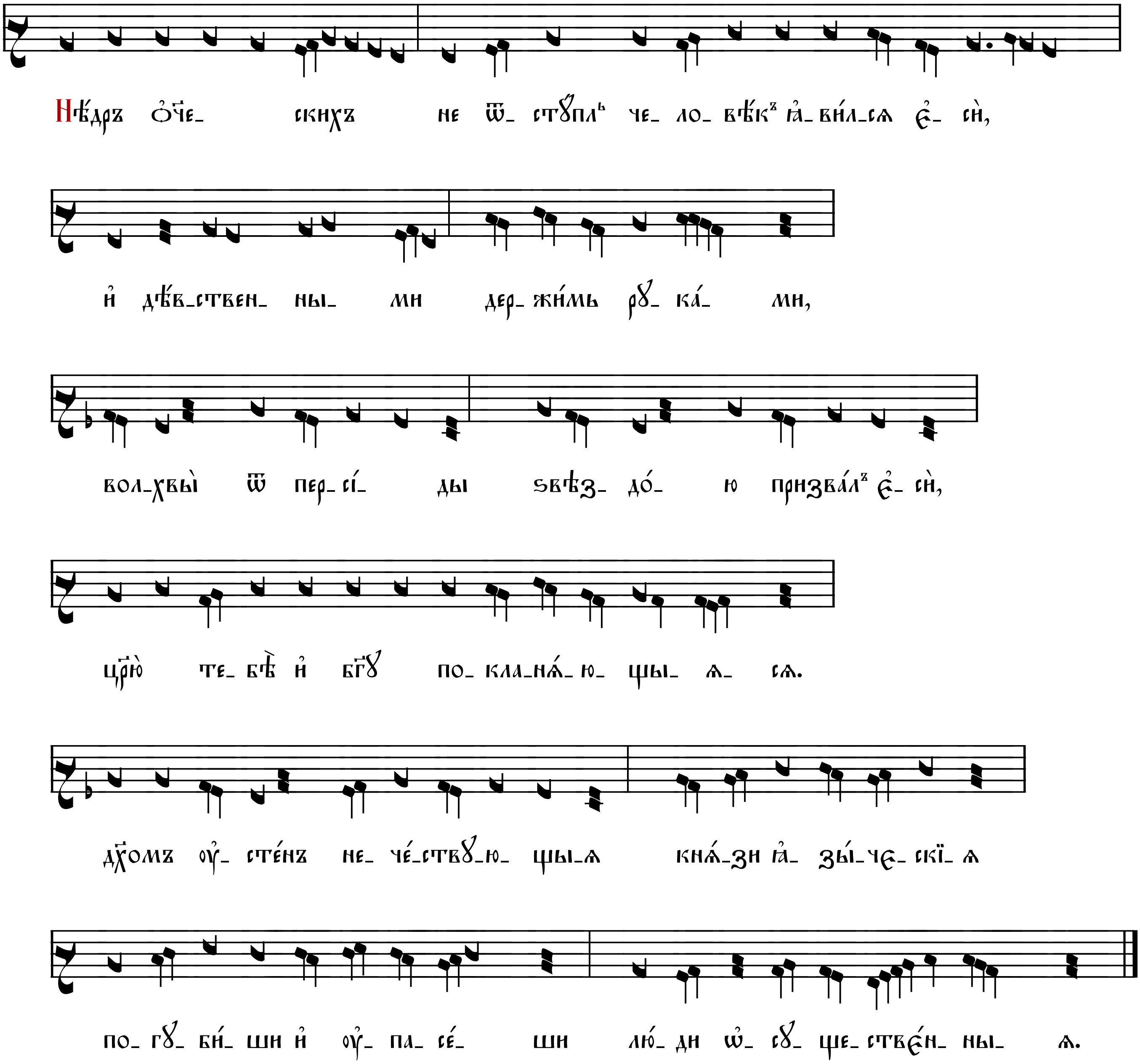

Λόγος ο Πατρί, ομοούσιος υπάρχων, εκ παρθενικών, φυραθείς αγνών αιμάτων, καί πλάττεται καί αύξει, χρονικώ διαστήματι, αυθίς τε γεννάται εν Σπηλαίω, έκπληξις! αλλ' Άγγελοι κροτούσι βροτοί μέλπουσιν Ο Βασιλεύς τού Ισραήλ, Χριστός παραγίνεται.	Сло́во и҆̀же ѻ҆ц҃ꙋ̀ є҆диносꙋ́щенъ сы́й, ѿ дв҃ственныхъ растворе́нїе прїе́мъ ч҇тыхъ крове́й, и҆ зи́ждетсѧ и҆ расте́тъ вре́меннымъ разстоѧ́нїемъ, па́ки и҆ ражда́етсѧ въ верте́пѣ: ѹ҆́жасъ ве́лїй! а҆́гг҃ли воспѣва́ютъ, человѣ́цы же рꙋка́ми пле́щꙋтъ: цр҃ь і҆и҃левъ хр҃то́съ прихо́дитъ.

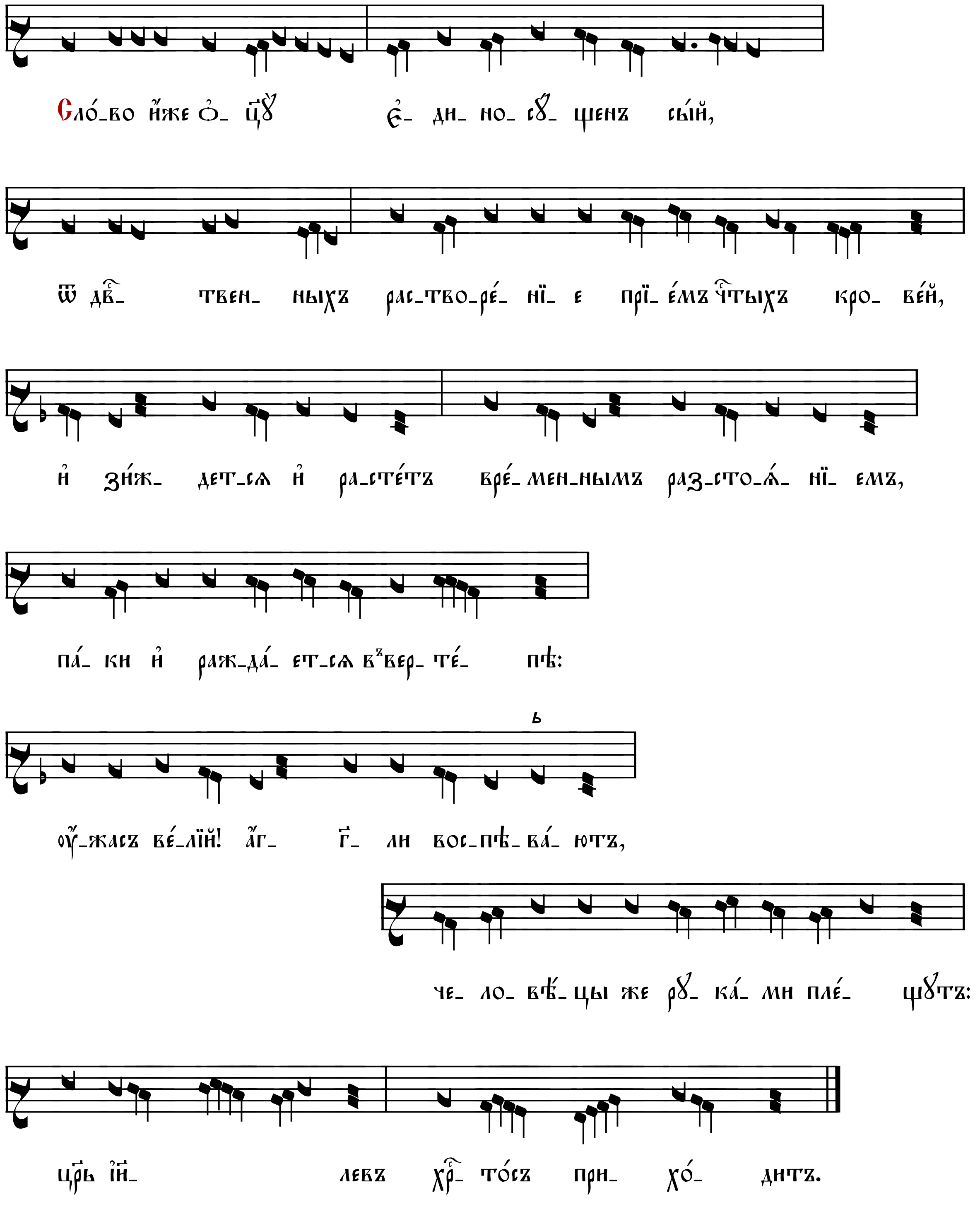

12

Μάντεως χρησμοί, Βαλαάμ αποπληρούνται,	Волхва̀ валаа́ма прорече́нїѧ и҆сполне́нїе прїе́млютъ:
οι γάρ Περσικαίς, τερατείαις κεχηνότες,	персі́дскими бо чꙋ́десы̀ ѡ҆блїѧ́нни бы́вше,
αστέρος ασυνήθους, τή ελλάμψει τόν άδυτον,	ѕвѣзды̀ необы́чныѧ ѡ҆сїѧ́нїемъ незаходи́магѡ
Ήλιον Χριστόν καταυγασθέντες,	сл҃нца хр҇та̀ ѡ҆сїѧ́нни бы́вше,
εν Βηθλεέμ σωματωθέντα, Θεόν άνακτα,	въ виѳлее́мѣ воплоще́ннаго бг҃а цр҃ѧ̀,
καί εθελούσιον νεκρόν τοίς δώροις τεκμαίρονται.	и҆ во́льнаго мертвеца̀ дармѝ назнаме́наютъ.

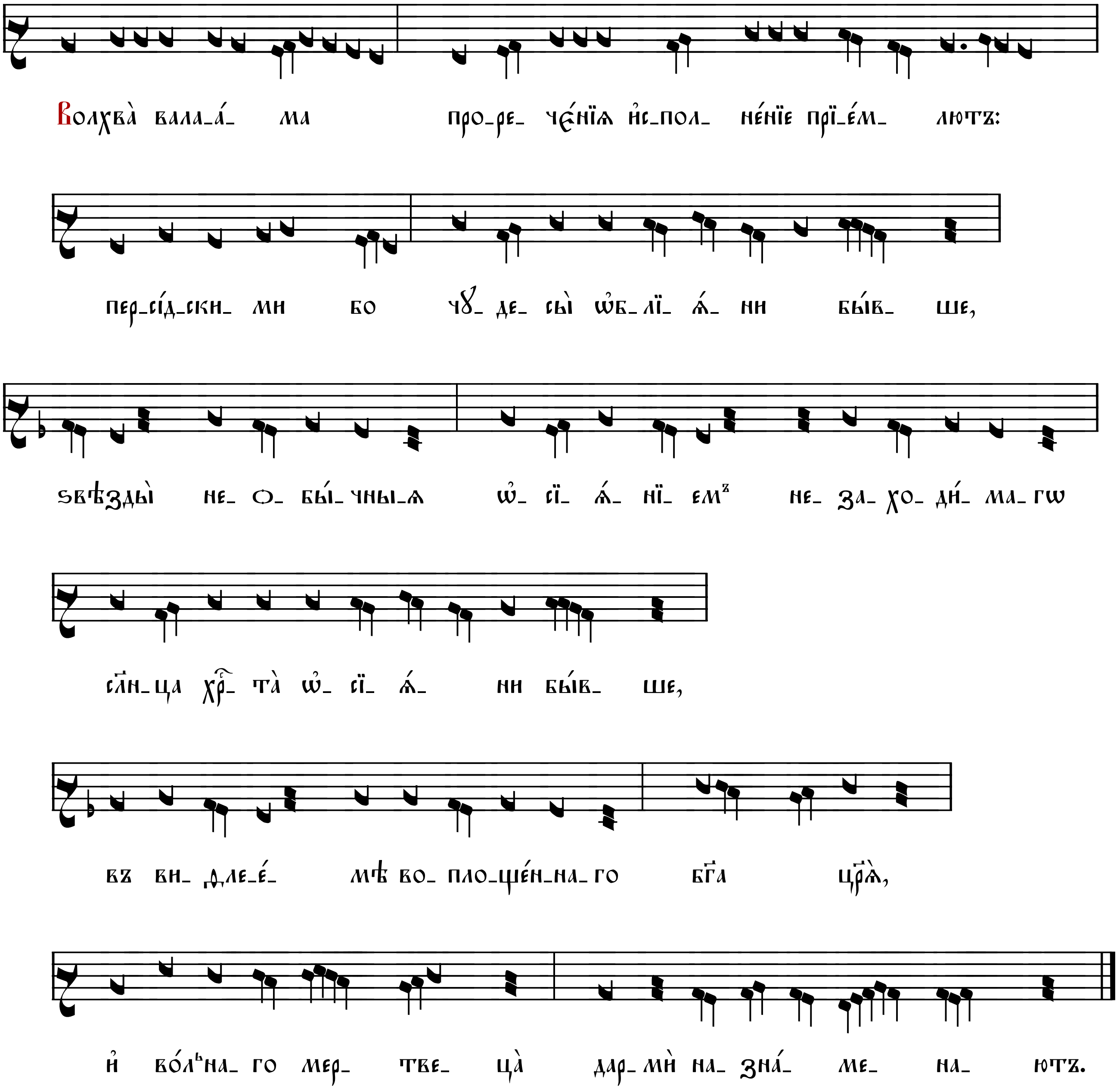

13

Νύν αι παλαιαί διαλύονται εμφάσεις, έσχεν εν γαστρί, η Παρθένος γάρ καί λίθος, εξ όρους απετμήθη, καί η ράβδος εβλάστησεν, η τού Ιεσσαί, καί δρόσος άρτι, η τού Γεδεων εν γή ερρύη, λαοί κράξωμεν, Ο βασιλεύς τού Ισραήλ, Χριστός παραγίνεται.	Ны́нѣ дре́внѧѧ разрѣша́ютсѧ ꙗвле́нїѧ, прїѧ́тъ бо во ᲂу҆тро́бѣ дв҃а: и҆́бо ка́мень и҆зъ горы̀ ѿсѣче́сѧ, и҆ же́злъ прозѧбѐ і҆ессе́евъ, и҆ роса̀ ны́нѣ гедеѡ́нова на земли̇̀ пролїѧ́сѧ. лю́дїе, возопїе́мъ: цр҃ь і҆и҃левъ хр҃то́съ прихо́дитъ.

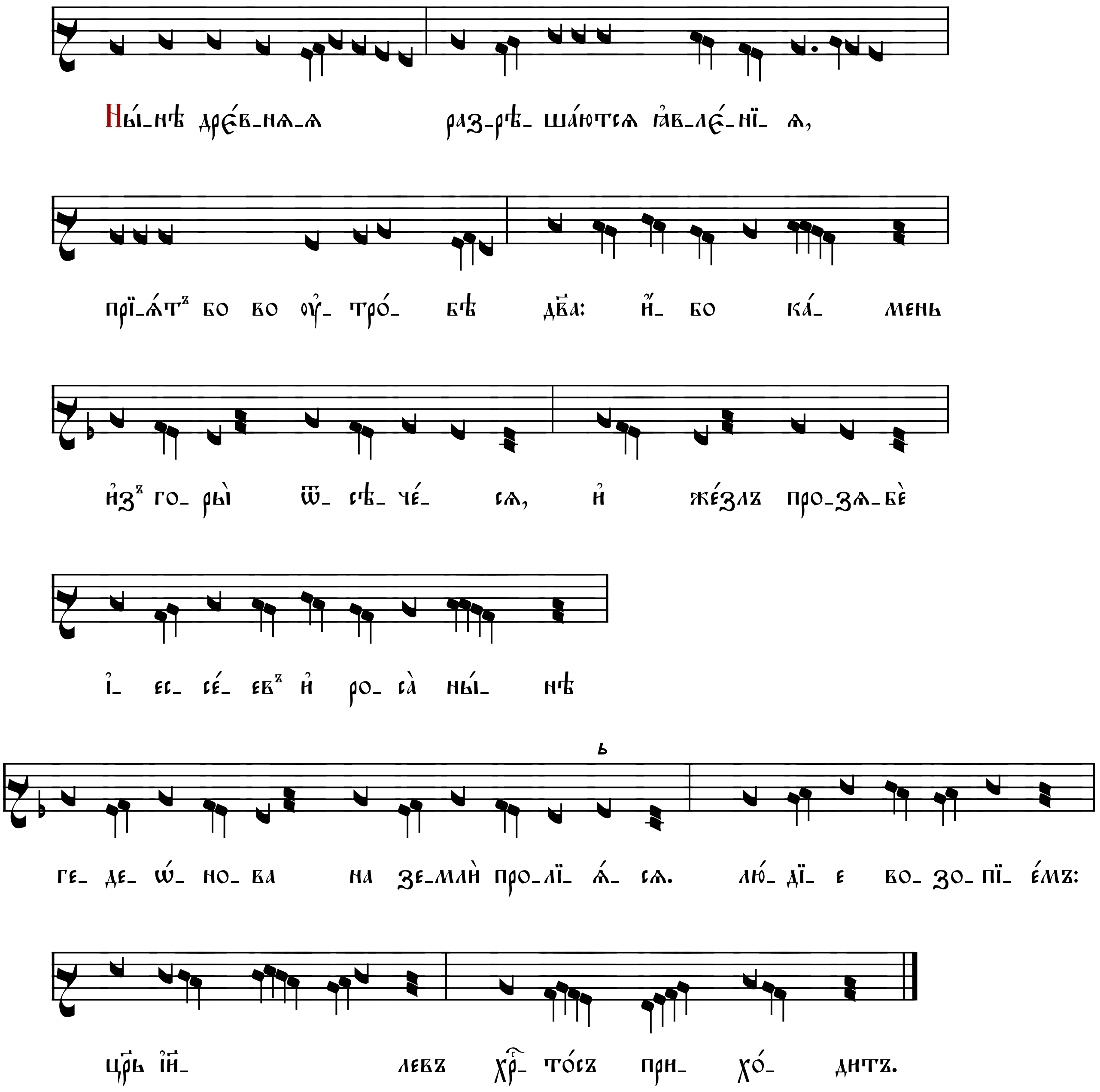

Ξένου τοκετού, ξένα πράγματα οράται! πώς ο τώ Πατρί, εν υψίστοις συνεδρεύων, εν φάτνη τών αλόγων, γεννηθείς ανακλίνεται; πώς ο αναφής εν τοίς σπαργάνοις; πώς ο πανταχού εν τώ Σπηλαίω; λαοί κράξωμεν, ο Βασιλεύς τού Ισραήλ, Χριστός παραγίνεται.	Стра́ннагѡ ржⷭ҇тва̀, стра́нны ве́щы ви́дѧтсѧ, ка́кѡ въ вышнихъ ѻ҆ц҃ꙋ̀ сосѣда́й, въ ꙗ҆́слехъ безслове́сныхъ восхотѣ́въ восклонѧ́етсѧ; ка́кѡ неѡсѧза́емый въ пелена́хъ; ка́кѡ вездѣ̀ сы́й въ верте́пѣ; лю́дїе, возопїе́мъ: цр҃ь і҆и҃левъ хрⷭ҇то́съ прихо́дитъ.

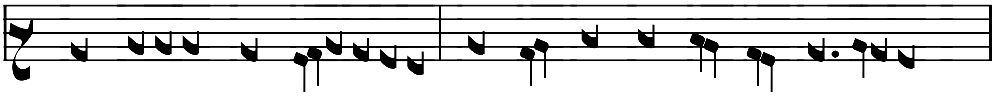

Стра́н_нагѡ ржⷭ҇_ тва̀, стра́н_ны ве́_щы ви́_ дѧт_сѧ,

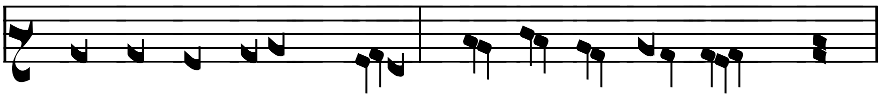

ка́_ кѡ въ выш_ нихъ ѻ҆_ ц҃ꙋ̀ со_ сѣ_ да́й,

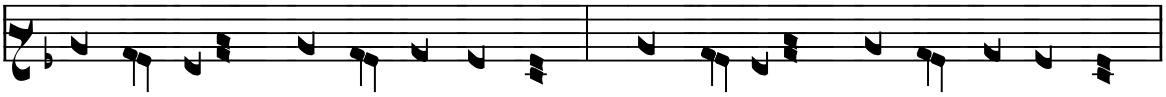

въ ꙗ҆́_ слехъ без_сло_ве́_ сныхъ вос_хо_ тѣ́въ вос_кло_нѧ́_ ет сѧ;

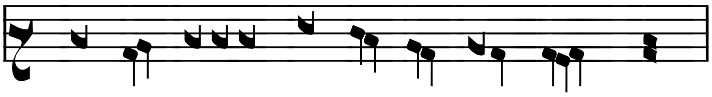

ка́_ кѡ неѡсѧ_ за́_ е_мый въ пе_ ле_ на́хъ;

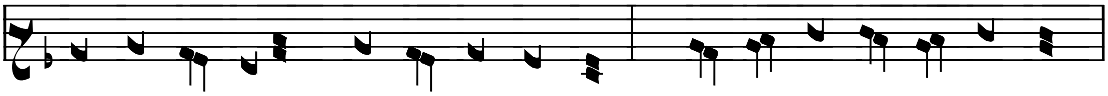

ка́_ кѡ ве_ здѣ̀ сы́й въ вер_те́_ пѣ; лю́_ дї_ е, во_ зо_ пї_ е́мъ:

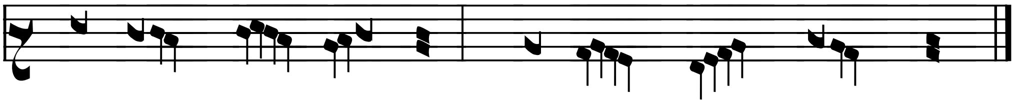

цр҃ь і҆и҃_ левъ хрⷭ҇_ то́съ при_ хо́_ дитъ.

15

Ο τερατουργών, καί τήν Αίγυπτον μαστίζων,	И҆́же чꙋдеса̀ творѧ́й, и҆ є҆гѷ́пта ᲂу҆ѧзвлѧ́ѧ,
ύων τε λαώ, τώ α γνώμονι τό Μάννα,	ѡ҆дождѧ́ѧ лю́демъ неразꙋ́мнымъ ма́ннꙋ,
σαρκούται καί θηλάζει, καί παιδίον ορώμενος,	воплоща́етсѧ и҆ млеко́мъ пита́етсѧ: и҆ ѻ҆троча̀ зри́мо,
φεύγει τόν *** Ηρώδην,	бѣ́гаетъ гони́телѧ и҆́рѡда,
ως επί νεφέλης τή Παρθένω, Μητρί οχούμενος,	ꙗ҆́кѡ на ѻ҆́блацѣ, дв҃ою мт҃рїю носи́мь,
ως Ησαϊας προορά, ο θεοπτικώτατος.	ꙗ҆́кѡ и҆са́їа прозрѣ̀ бг҃овидн҃ѣйшїй.

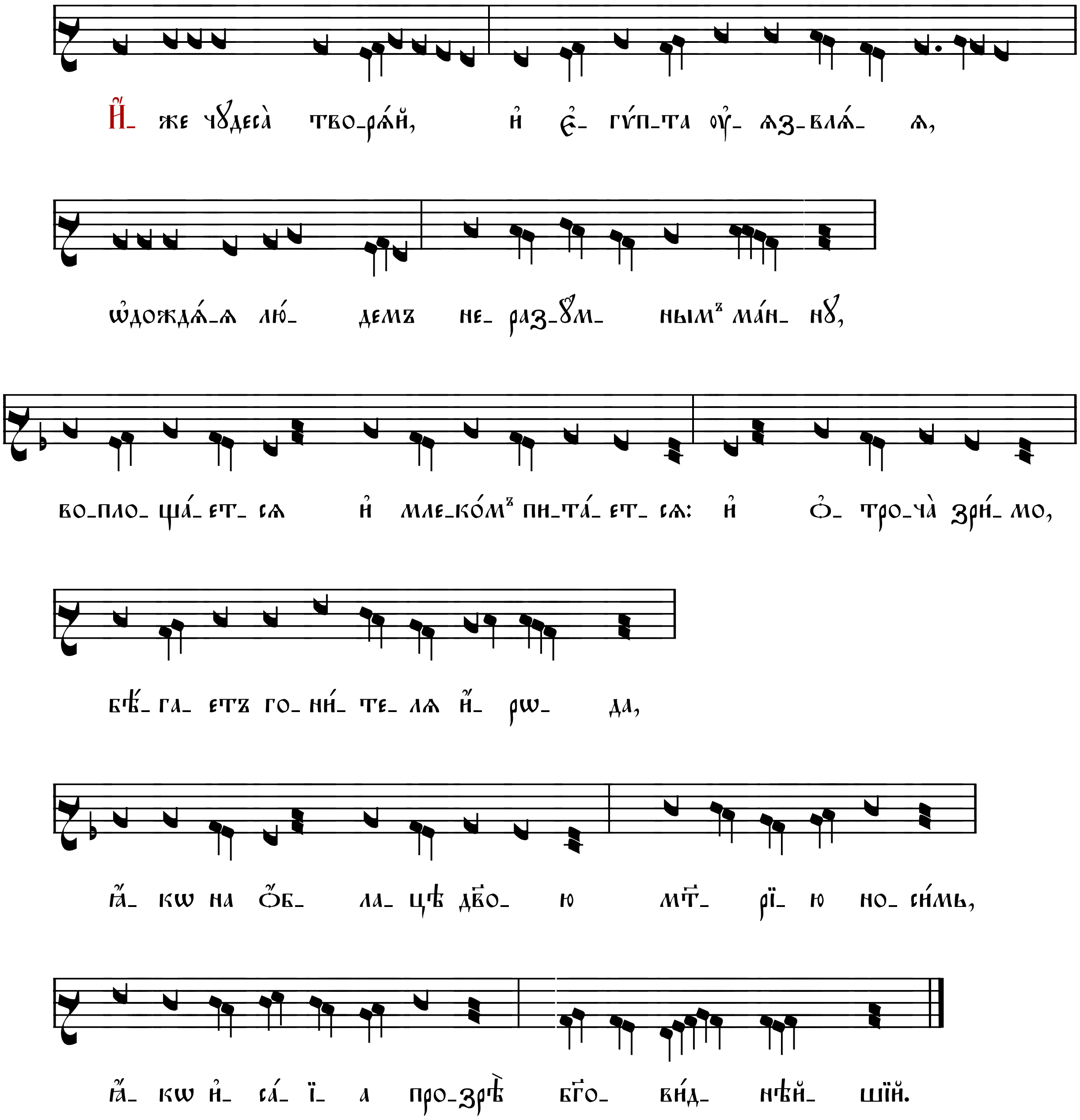

16

Παιδίον ο προών, Βασιλεύς ο τών αιώνων, τίκτεται εκών, καί υιός ημίν εδόθη, Ακούσατε τά Έθνη, Ισραήλ ενωτίσθητι, γνώτε καί ηττάσθε, μεθ' ημών γάρ, ός λεπτυνεί καί εκλικμήσει, εκ γής άπασαν, καί βασιλείαν καί αρχήν, αυτώ μή υπείκουσαν.	Ѻ҆трочѧ̀ пре́жде сы́й црь вѣкѡ́въ, раждае́тсѧ во́льнѡ, и҆ сн҃ъ на́мъ даде́сѧ, ᲂу҆слы́шите, ꙗ҆зы́цы, і҆и҃лю, вну́ши. разꙋмѣ́йте, и҆ покарѧ́йтесѧ: съ на́ми бо и҆́же и҆стни́тъ и҆ разори́тъ ѿ землѝ всѧ́кое и҆ ца́рство и҆ нача́льство, и҆̀же є҆гѡ̀ не послꙋ́шаша.

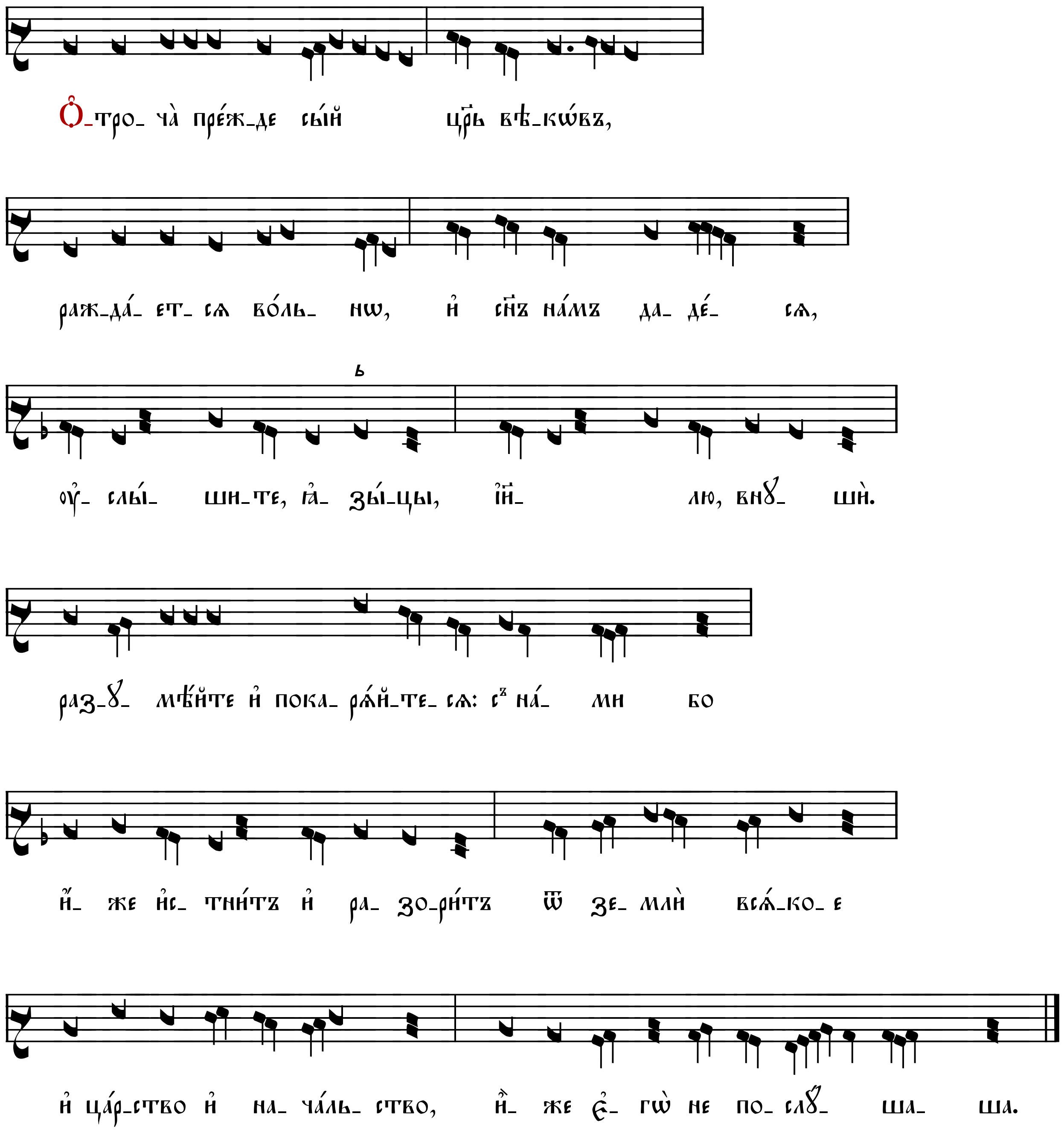

17

Ράβδω σιδηρά, ποιμανθήση Ιουδαίε, οία απειθής, καί Προφήταις αντιπίπτων, Υιώ γάρ γεννηθέντι, ο Πατήρ κλήρον δίδωσιν, Έθνη καί κατάσχεσιν γής πάσης, σέ δέ απωθείται μιαιφόνε, βοάν ού πείθη γάρ, Ο Βασιλεύς τού Ισραήλ, Χριστός παραγίνεται.	Жезло́мъ желѣ́знымъ оу҆пасе́нъ бꙋ́деши, і҆ꙋде́е, ꙗ҆́кѡ не покори́выйсѧ, и҆ пррⷪ҇кѡмъ не вѣ́рꙋѧй: сн҃ꙋ бо ро́ждшꙋсѧ ѻ҆ц҃ъ наслѣ́дїе дае́тъ ꙗ҆зы́ки, и҆ ѡ҆держа́нїе земли̑ всеѧ̀, тебе́ же ѿри́нетъ сквернꙋбі́йственне, вопи́ти бо не повинꙋ́ешисѧ: цр҃ь і҆и҃левъ хрⷭ҇то́съ прихо́дитъ.

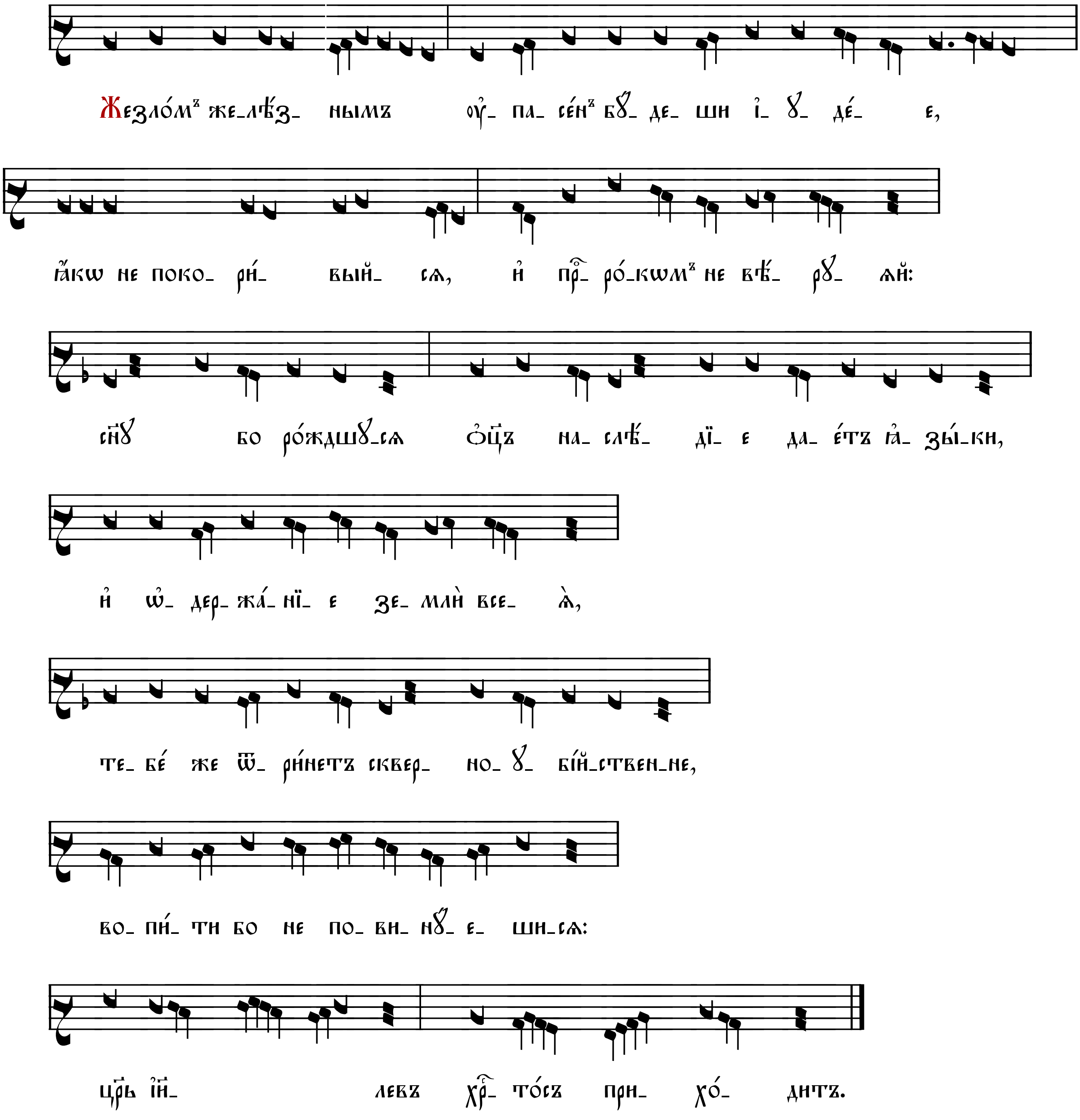

18

Σκίρτησον Δαυΐδ, εξ οσφύος σου Χριστός γάρ, χαίροις Ιεσσαί, εξανθεί γάρ σου η ρίζα, εκ μηρού σου Ιούδα, προελεύσεται Κύριος, κατά Βαλαάμ έδεται Έθνη, κατά τόν μέγαν Ησαΐαν, ιδού τέξεται, παιδίον τόν Εμμανουήλ, Παρθένος η πάνσεπτος.	Взыгра́й, дв҃де, и҆з̾ чре́слъ бо твои́хъ х҃ръто́съ: ра́дꙋйсѧ, і҆ессе́е, процвѣте́ бо ко́рень тво́й: ѿ бедра̀ твоегѡ̀, і҆ꙋ́до, прихо́дитъ гдⷭ҇ь, по прорече́нїю валаа́мовꙋ, ви́дите ꙗ҆зы́цы, по вели́комꙋ и҆са́їи: сѐ роди́тъ ѻ҆троча̀ є҆ммане҆ꙋ́ила дв҃а всечⷭ҇тая.

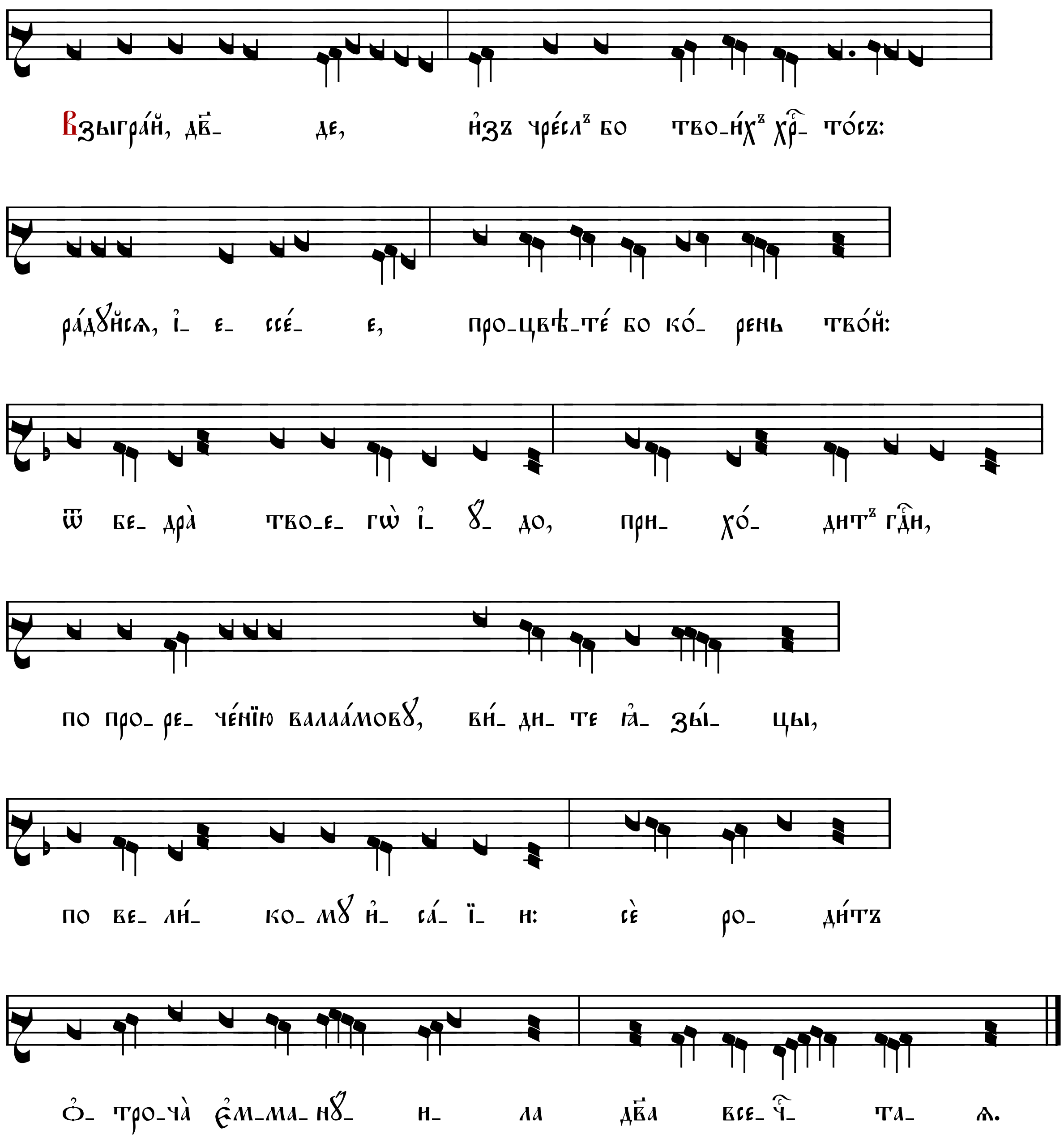

19

Τό προορισθέν, τώ Πατρί πρό τών αιώνων,	Предѡпредѣле́нное ѿц҃е́мъ пре́жде вѣ̑къ,
καί προκηρυχθέν, τοίς Προφήταις επ' εσχάτων,	и҆ предпроповѣ́данное прⷪ҇ро́ки въ послѣ̑днѧѧ,
Μυστήριον εφάνη, καί Θεός ενηνθρώπησε,	та́инство ꙗ҆ви́сѧ, и҆ бг҃ъ вочеловѣ́чисѧ,
σάρκα προσλαβών εκ τής Παρθένου,	пло́ть прїе́мъ ѿ дв҃ы,
κτίζεται ο Άκτιστος βουλήσει, ο Ών γίνεται,	зи́ждетсѧ несозда́нный во́лею, сы́й быва́етъ,
ο Βασιλεύς τού Ισραήλ, Χριστός παραγίνεται.	цр҃ь і҆и҃левъ хрⷭ҇то́съ прихо́дитъ.

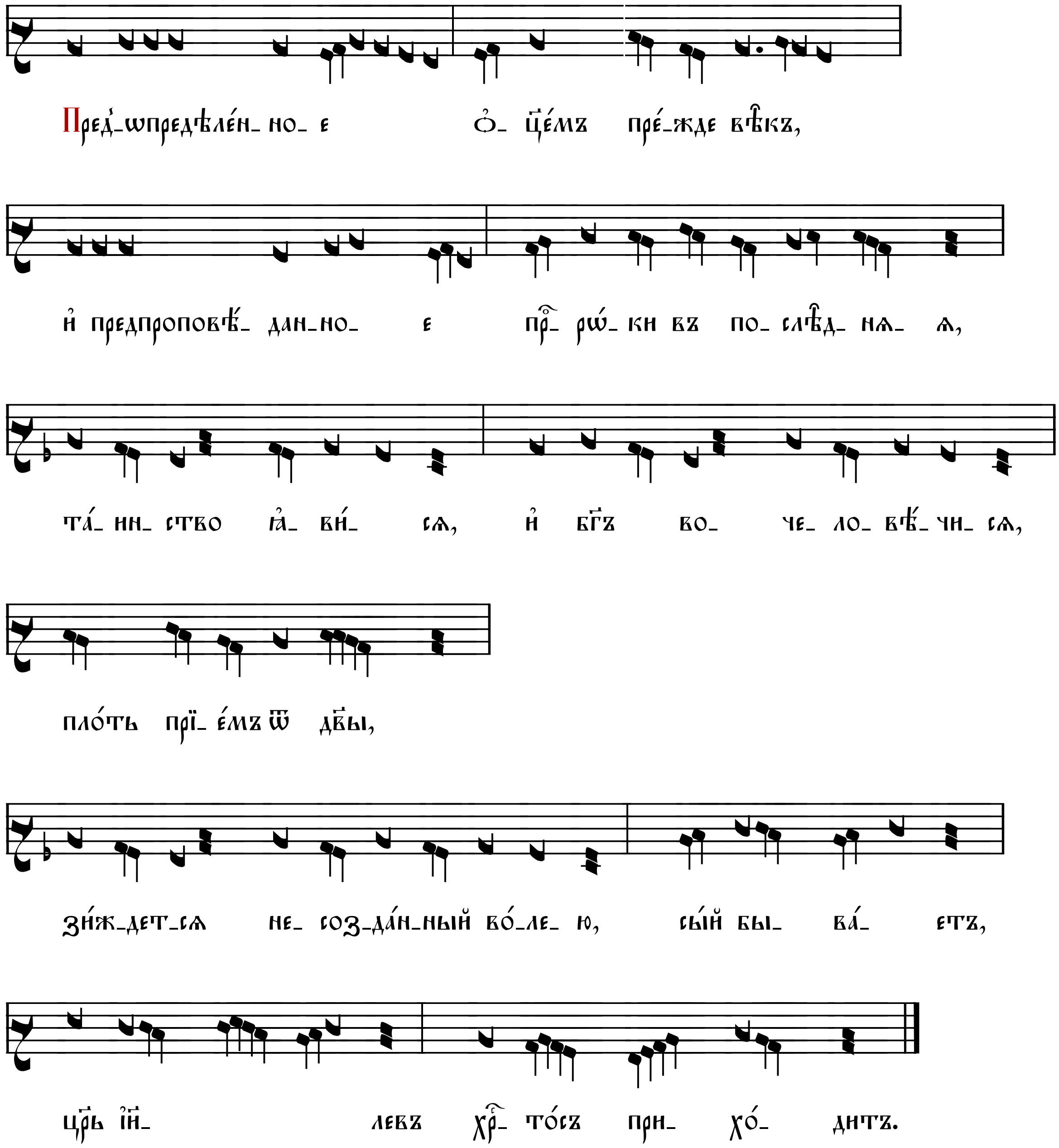

20

Υμνώ σε Βασιλεύ, τόν σπαργάνοις ειληθέντα,	Пою́ тѧ, цр҃ю̀, пелена́ми пови́таго,
λύεις γάρ σειράς, τών εμών παραπτωμάτων,	рѣши́ши бо плени̑цы мои́хъ грѣхопаде́нїй,
καί δόξη ακηράτω, καί αφθάρτω τιμήσας με,	и҆ сла́вою безсме́ртною и҆ нетлѣ́нною почти́въ мѧ̀,
όλον τώ Πατρί προσωκειώσω,	всего̀ ѻ҆ц҃ꙋ̀ присво́илъ є҆сѝ,
δημιουργών καί αναπλάττων, διό κράζομεν,	содѣ́тельствꙋѧ и҆ воззида́ѧ. тѣ́мъ вопїю́ ти:
Ο Βασιλεύς τού Ισραήλ, Χριστός παραγίνεται.	цр҃ь і҆и҃левъ хр͡то́съ прихо́дитъ.

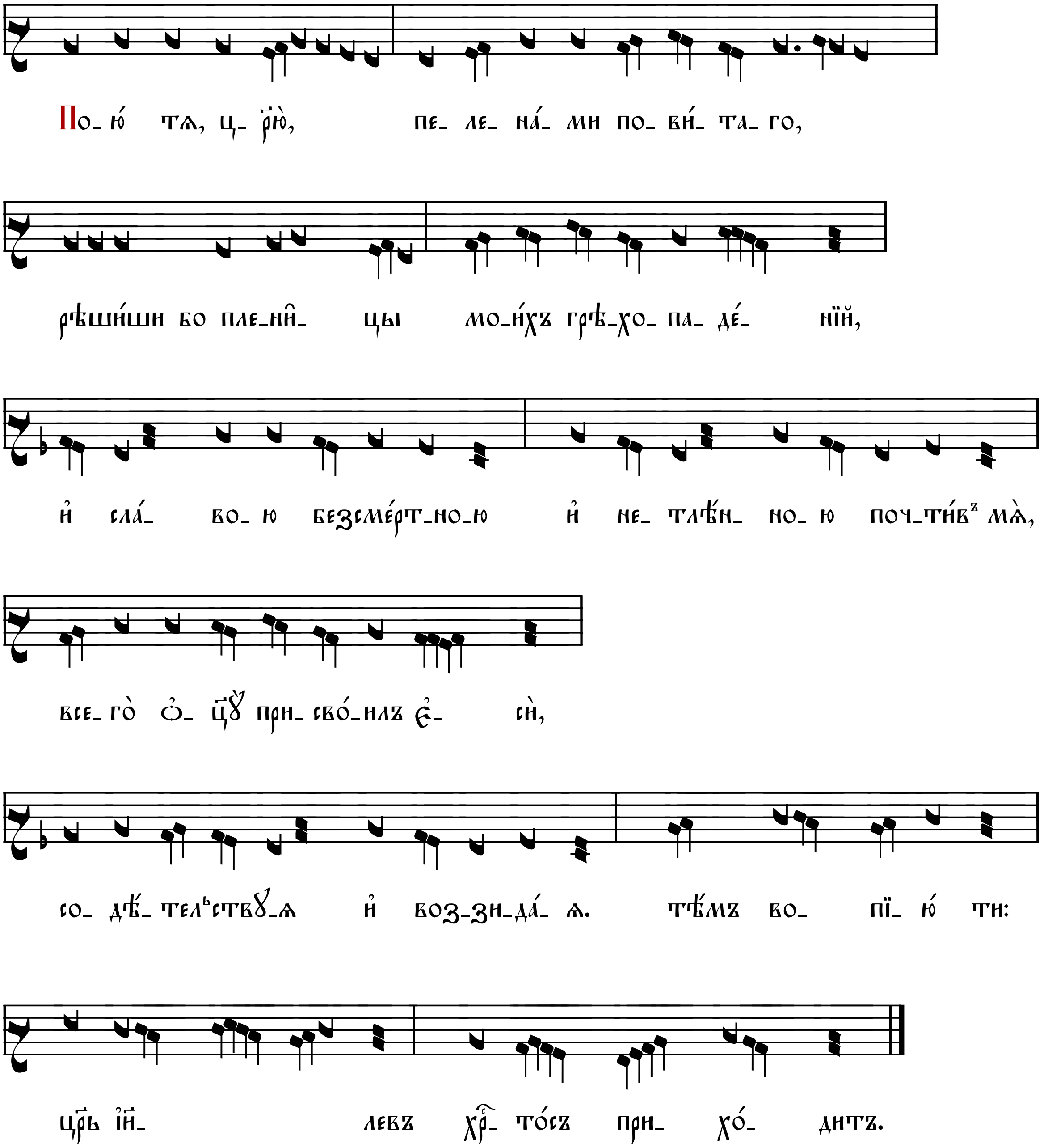

21

Φώς τό εκ φωτός, προϊόν καί εκ Παρθένου,	Свѣ́тъ ѿ свѣ́та произше́дшїй, и҆ ѿ дѣ́вы
λάμψαν τοίς εν γή, δι' Αστέρος κατιδόντες,	возсїѧ́вшїй сꙋ́щымъ на землѝ, ѕвѣздо́ю ви́дѣвше
οι Αστρολόγοι Μάγοι, Περσικόν απετίθεντο,	ѕвѣздосло́вцы волсвѝ, персі́дскꙋю ѿлага́хꙋ
σκότος καί αστρώαν πάσαν πλάνην,	тмꙋ̀ и҆ ѕвѣ́зднꙋю всю̀ пре́лесть,
καί εν χαρά τώ γεννηθέντι, Θεώ έψαλλον,	и҆ въ ра́дости ро́ждшемꙋсѧ бг҃ꙋ поѧ́хꙋ:
Ευλογημένος ο τεχθείς, Θεός ημών δόξα σοι.	бл҃гослове́нъ прише́дый бж҃е на́шъ, сла́ва тебѣ̀.

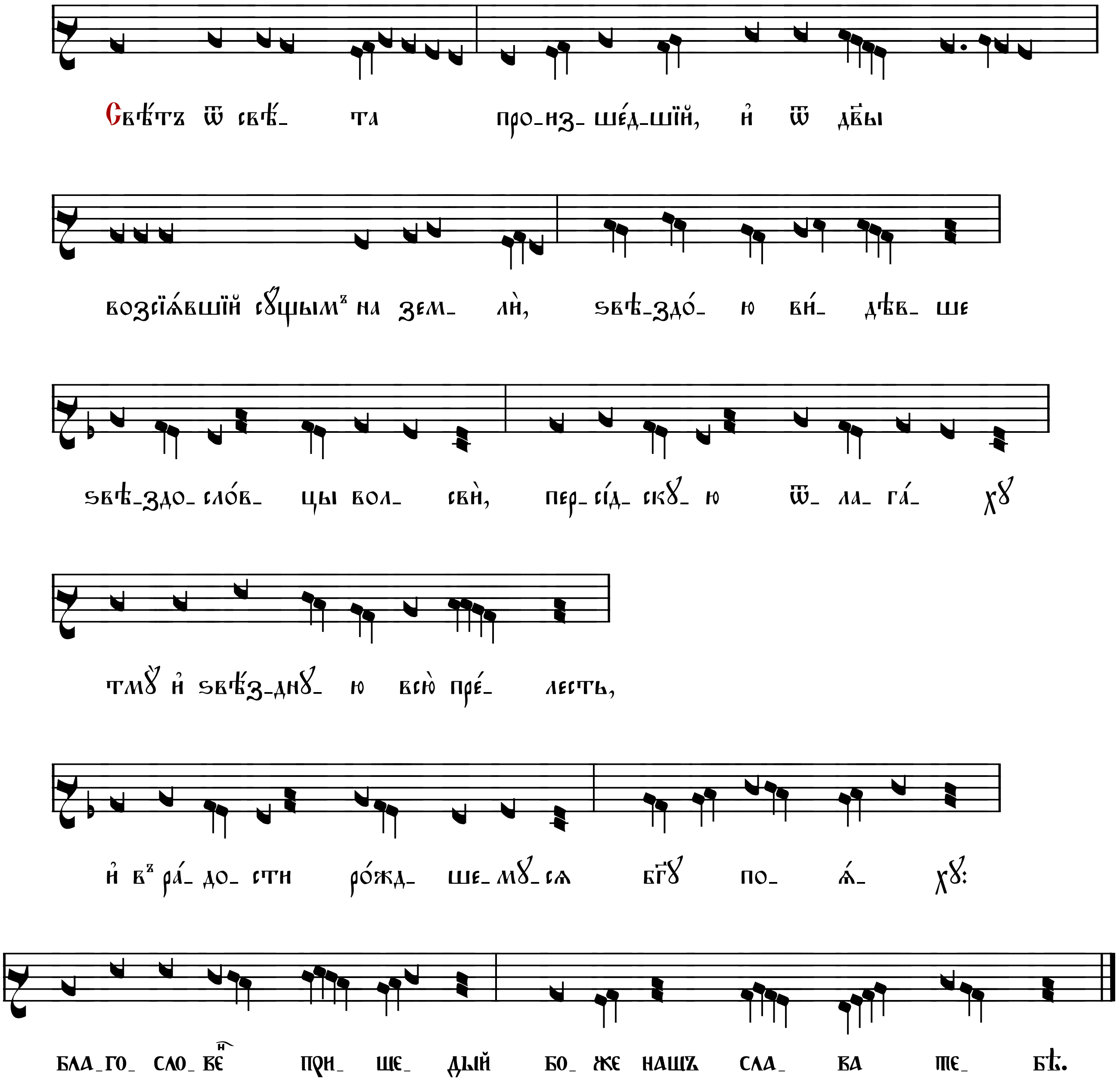

22

Χλόην εμμανώς, τών Νηπίων εκθερίζει, υπό τών σοφών, εμπαιχθείς Ηρώδης Μάγων, καί χείρα μιαιφόνον, κατά σού αίρειν ώετο, αλλ' επιδημείς τοίς Αιγυπτίοις, σκότος τό βαθύτατον διώκων, μεθ' ών ψάλλομεν, Ευλογημένος ο τεχθείς, Θεός ημών δόξα σοι.	Ѕла́къ младе́нческїй неи́стовнѣ пожина́етъ, ѿ мꙋ́дрыхъ нарꙋга́нъ бы́въ и҆́рѡдъ волхвѡ́въ, и҆ рꙋкꙋ̀ скверноꙋбі́йственнꙋ на тѧ̀ воздви́зати мнѧ́ше, но прише́лъ є҆сѝ, є҆гѵ́птѧнѡмъ тмꙋ̀ глꙋбоча́йшꙋю ѿгонѧ̀, съ ни́миже пое́мъ: бл҃гослове́нъ прише́дый бг҃ъ на́шъ, сла́ва тебѣ̀.

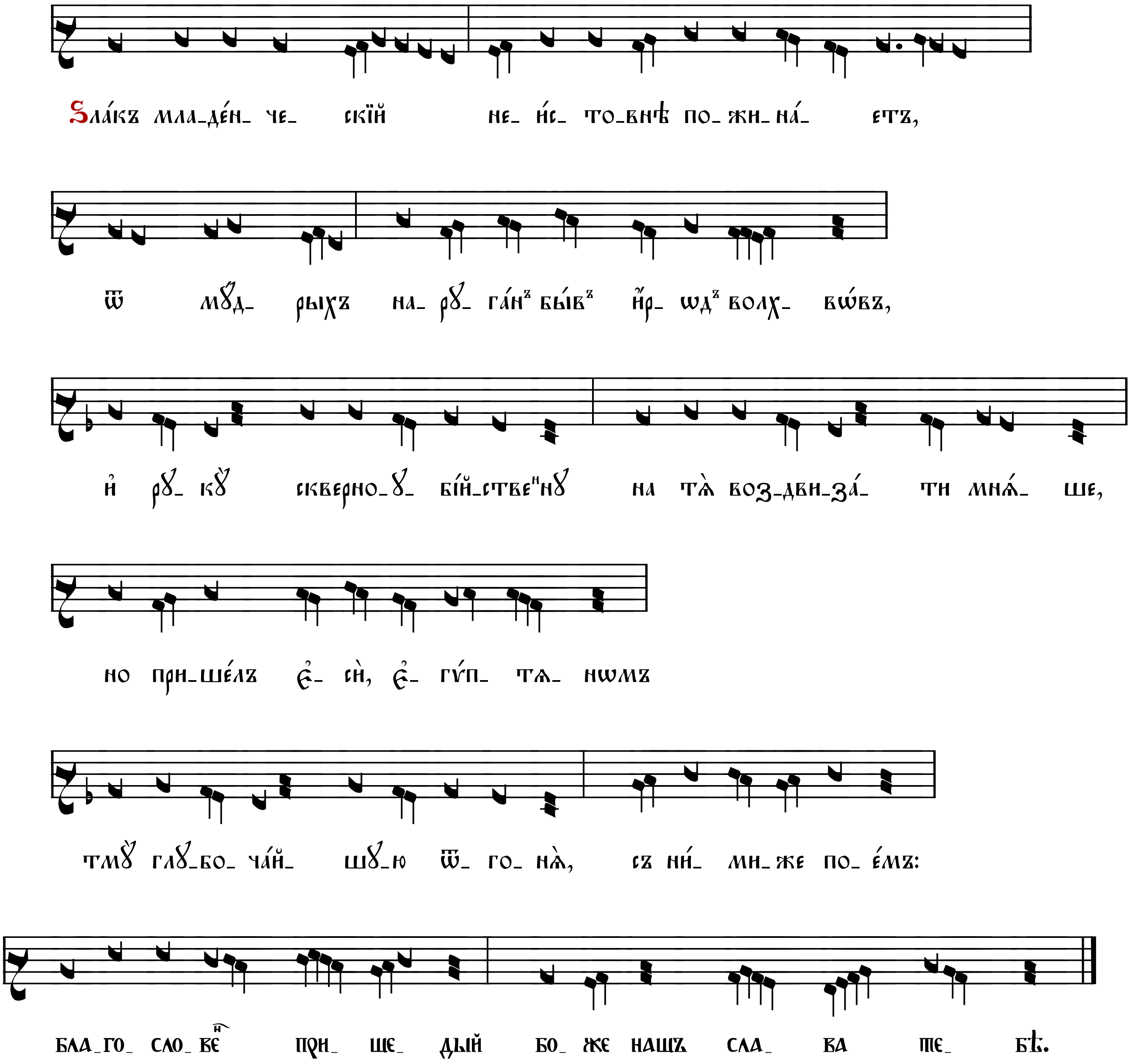

23

Ψάλλων ο καινός, Ισραήλ τό καινόν άσμα,	Пóй, нóвый ї҆и҃лю, пѣ́снь но́вꙋ:
άδων, τήν ωδήν, τήν ουράνιον εκείνην,	воспо́й пѣ́нїе нбⷭ҇ное ѻ҆́но:
ευφράνθητι καί τέρπου, καί αγάλλου καί χόρευε,	весели́сѧ и҆ красꙋ́йсѧ ра́достїю, и҆ ликꙋ́й,
άγε δή φαιδρώς τάς Εορτάς σου,	принесѝ свѣ́тлѡ пра́зднственнаѧ:
ο εκ θαιμάν Θεός σαρκί εφάνη, αυτός μέλλει δέ,	бг҃ъ ѿ ю҆́га пло́тїю ꙗ҆ви́сѧ. то́йже хо́щетъ
εν Ιορδάνου ταίς ροαίς, ως άνθρωπος λούσεσθαι.	во ї҆орда́нскихъ стрꙋ́ѧхъ ѡ҆мы́тисѧ ꙗ҆́кѡ чл҃вѣ́къ.

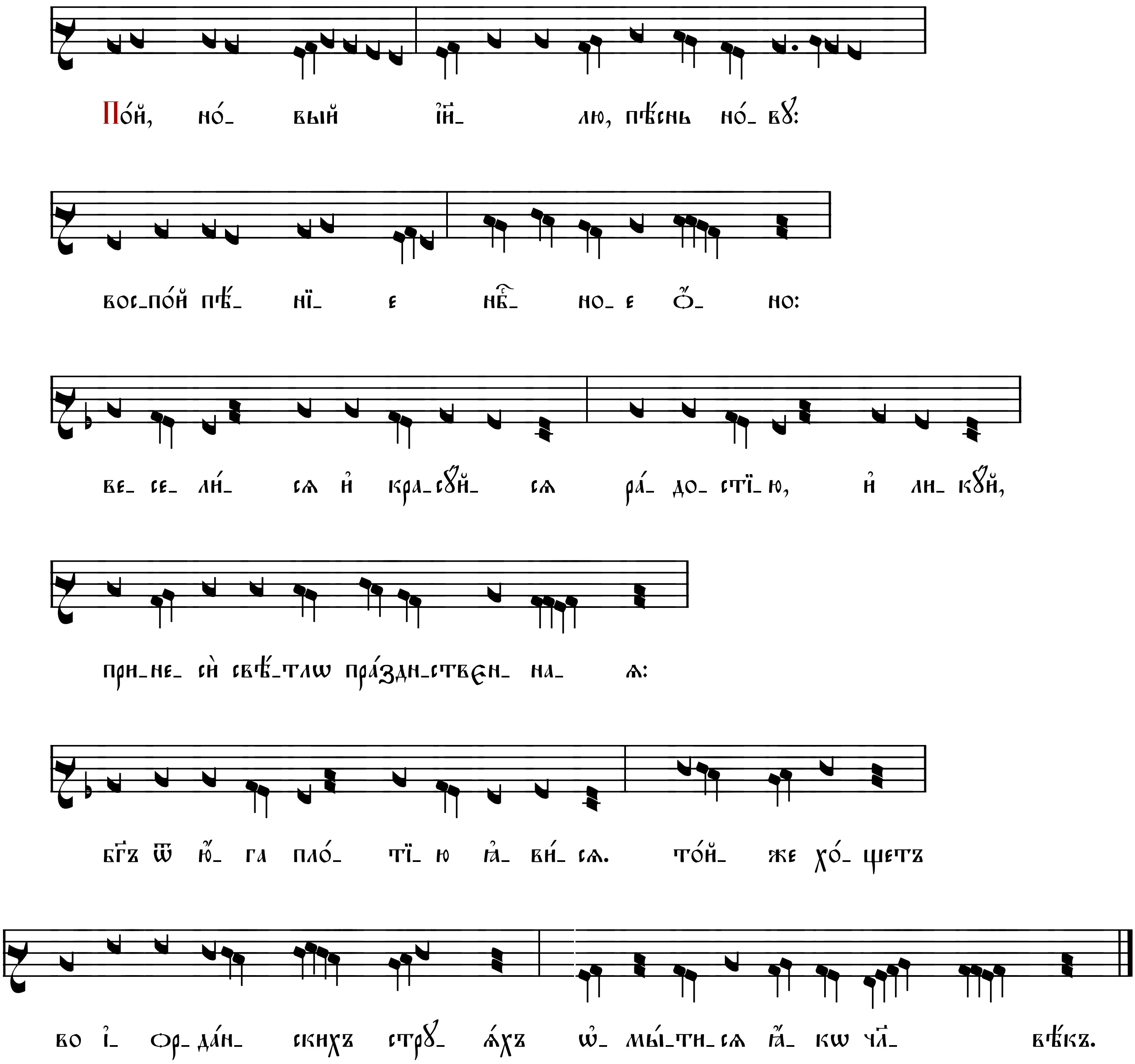
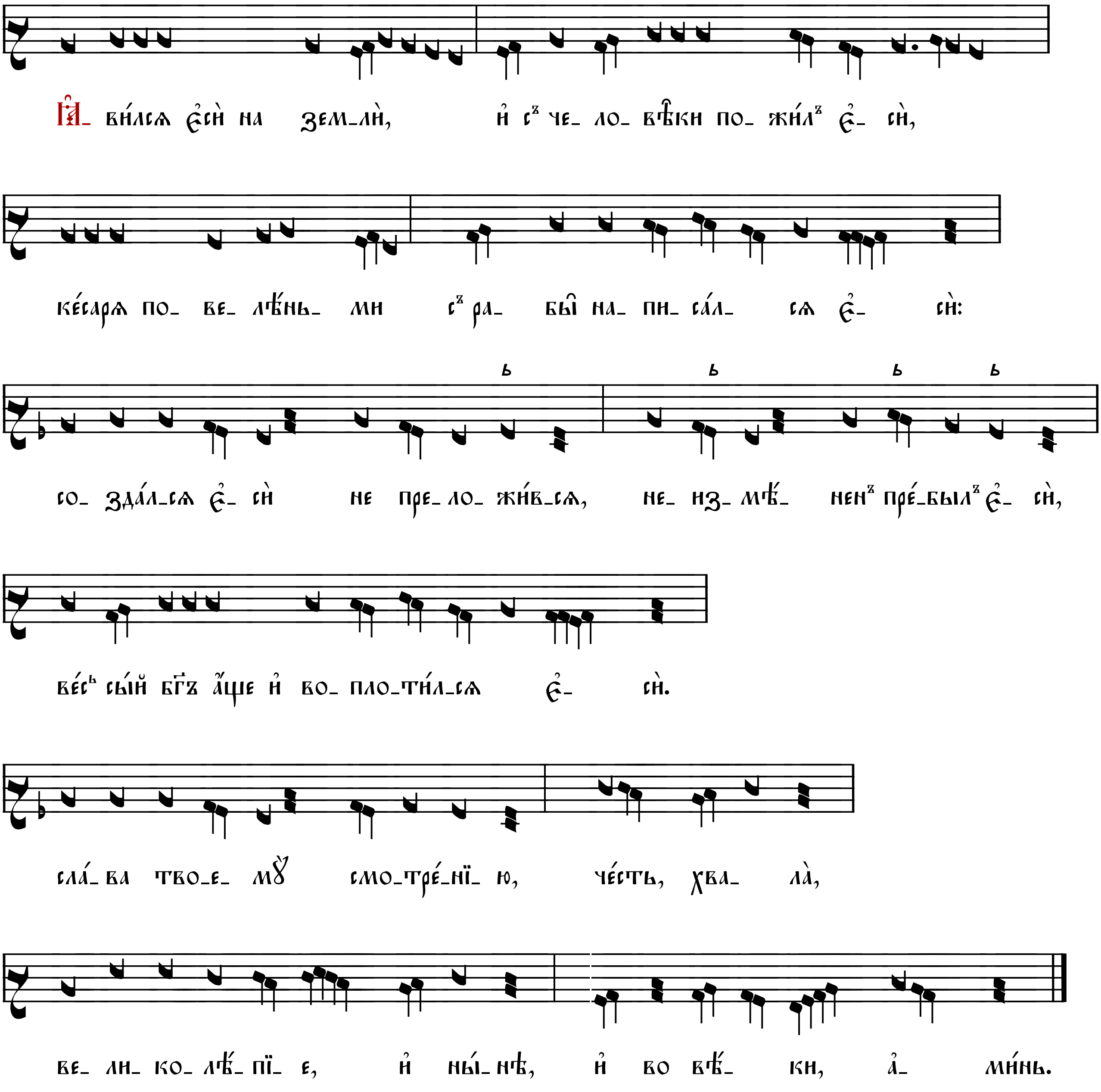
Ώφθης επί γής, καί βροτοίς συνανεστράφης,	Ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ на земли̑, и҆ съ человѣ̑ки пожи́лъ є҆сѝ,
Καίσαρος θεσμοίς, σύν τοίς δούλοις επεγράφης,	ке́сарѧ повелѣ́ньми съ рабы̑ написа́лсѧ є҆сѝ:
επλάσθης, ουκ ετράπης, αναλλοίωτος έμεινας,	созда́лсѧ є҆сѝ не преложи́всѧ, неизмѣ́ненъ пре́былъ є҆сѝ,
όλος ών Θεός, κάν εσαρκώθης.	ве́сь сы́й бг҃ъ а҆́ще и҆ воплоти́лсѧ є҆сѝ.
Δόξα τή σοί οικονομία, τιμή αίνεσις,	сла́ва твоемꙋ̀ смотре́нїю, че́сть, хвала̀,
μεγαλοπρέπεια καί νύν, καί εις τούς αιώνας. Αμήν.	велико лѣ́пїе, и҆ ны́нѣ, и҆ во вѣ́ки, а҆ми́нь.